

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2009/30/EK IRÁNYELVE

(2009. április 23.)

a benzinre, a dízelolajra és a gázolajra vonatkozó követelmények, illetőleg az üvegházhatású kibocsátott gázok mennyiségének nyomon követését és mérséklését célzó mechanizmus bevezetése tekintetében a 98/70/EK irányelv módosításáról, a belvízi hajókban felhasznált tüzelőanyagokra vonatkozó követelmények tekintetében az 1999/32/EK irányelv módosításáról, valamint a 93/12/EKG irányelv hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 95. cikkére, valamint ezen irányelv 1. cikkének (5) bekezdéséhez és 2. cikkéhez kapcsolódóan a Szerződés 175. cikkének (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

(1) A benzin és a dízelüzemanyagok minőségéről szóló, 1998. október 13-i 98/70/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ egészségügyi és környezetvédelmi megfontolásokból kiindulva minimumkövetelményeket határoz meg a közúti közlekedésben és a nem közúti gépjárművek által felhasznált benzinre és dízelüzemanyagokra vonatkozóan.

(2) A 2002. július 22-i 1600/2002/EK határozattal elfogadott hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési programban ⁽⁴⁾ megállapított célok egyike az, hogy biztosítani kell, hogy a levegő minősége olyan legyen, amely nem idéz elő jelentős negatív hatást, és nem jelent kockázatot az emberi egészségre és a környezetre. A környezeti levegő minőségéről és a Tiszta levegőt Európának elnevezésű programról szóló, 2008. május 21-i 2008/50/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽⁵⁾ kísérő nyilatkozatában a Bizottság elismerte, hogy csökkenteni kell a káros légszennyező anyagok kibocsátását, ha jelentős előrehaladást kívánnak elérni a hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési programban megállapított célok elérése terén és különösen olyan új jogalkotási javaslatokat irányzott elő, amelyek tovább csökkentik a tagállamok által engedélyezett nemzeti kibocsátási határértékeket a fő szennyező anyagok vonatkozásában, csökkentik a benzinüzemű gépjárművek töltőállomásokon való tankolásával járó káros anyag kibocsátásokat és szabályozzák a tüzelőanyagok kéntartalmát, beleértve a hajózási tüzelőanyagokat is.

(3) A Közösség a 2008-tól 2012-ig terjedő időszakra vonatkozóan a Kiotói Jegyzőkönyvben vállalásokat tett az üvegházhatású gázok kibocsátásának mérséklése érdekében. A Közösség emellett egy globális megállapodás keretében az üvegházhatású gázok kibocsátásának 2020-ig 30 %-kal történő csökkentése mellett is kötelezettséget vállalt, továbbá egyoldalúan vállalta 20 %-os csökkentés megvalósítását. E célok teljesítéséhez valamennyi gazdasági ágazatnak hozzá kell járulnia.

(4) A közlekedésből származó üvegházhatású gázok kérdésénél egyik oldalról a gépkocsik CO₂-kibocsátására vonatkozó közösségi politika kezeli. A Közösségen belül kibocsátott, üvegházhatású gázok jelentős részben a közlekedésben felhasznált tüzelőanyagoknak tulajdoníthatók. A tüzelőanyagok teljes életciklusa során kibocsátott üvegházhatású gázok mennyiségének ellenőrzése és mérséklése segítheti a Közösséget abban, hogy az üvegházhatású gázok mennyiségét a közlekedés tüzelőanyagainak decarbonizálása révén csökkentse.

(5) A Közösség elfogadott olyan előírásokat, amelyek korlátozzák a kis teljesítményű közúti járművek és a tehergépjárművek szennyezőanyag-kibocsátását. A tüzelőanyagokra vonatkozó minőségi követelmények előírásával megkönnyíthető e határértékek teljesítése.

(6) A nyári benzingőznyomás felső határértéke tekintetében csak olyan tagállamok számára lehet eltérést engedélyezni, amelyekben alacsony a nyári környezeti hőmérséklet. Helyénvaló tehát tisztázni, mely tagállamokban engedélyezhető az eltérés. Elvben azok tekinthetők alacsony nyári környezeti hőmérsékletű tagállamoknak, amelyek területének legnagyobb részén az átlaghőmérséklet június, július és augusztus hónapból legalább kettőben 12 °C-nál alacsonyabb.

(7) A nem közúti gépjárművekbe és berendezésekbe szánt belső égésű motorok gáz- és szilárd halmazállapotú szennyezőanyag-kibocsátása elleni intézkedésekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1997. december 16-i 97/68/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ kibocsátási határértékeket határoz meg a nem közúti gépjárművek motorjai körében. Ezekhez a gépekhez olyan tüzelőanyagot kell biztosítani, amellyel motorjuk megfelelően működik.

(8) A Közösségben a kibocsátott üvegházhatású gázok mintegy 20 %-a a közúti közlekedés tüzelőanyagainak elégetése során szabadul fel. E kibocsátás csökkentésének egyik módja a kérdéses hajtóanyagok teljes életciklusa során

⁽¹⁾ HL C 44., 2008.2.16., 53. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2008. december 17-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2009. április 6-i határozata.

⁽³⁾ HL L 350., 1998.12.28., 58. o.

⁽⁴⁾ HL L 242., 2002.9.10., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 152., 2008.6.11., 43. o.

⁽⁶⁾ HL L 59., 1998.2.27., 1. o.

- keletkező üvegházhatású gázok mennyiségének csökkentése. Ez többféleképpen is lehetséges. Tekintettel arra, hogy a Közösség tovább kívánja mérsékelni a kibocsátott üvegházhatású gázok mennyiségét, valamint a közúti közlekedés hozzájárulását e kibocsátásokhoz, kívánatos egy olyan mechanizmust bevezetni, amelyben a tüzelőanyag-forgalmazók kötelesek jelenteni az általuk forgalmazott tüzelőanyagok teljes életciklusa alatt a környezetbe bocsátott üvegházhatású gázok mennyiségét, továbbá 2011-től kezdődően kötelesek azokat csökkenteni. A bioüzemanyagok teljes életciklusra vonatkozó üvegházhatásúgáz-kibocsátásának számítására szolgáló módszertannak meg kell egyeznie a megújuló energiaforrásokból előállított energia támogatásáról szóló 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ által az üvegházhatású gázok hatásainak számítására megállapított módszertannal.
- (9) A forgalmazóknak 2020. december 31-ig legfeljebb 10 %-kal fokozatosan csökkenteniük kell az általuk forgalmazott tüzelőanyagokból és energiából származó, teljes életciklusra és energiaegységenként számított üvegházhatású gáz-kibocsátást. A csökkentés mértékének a fosszilis tüzelőanyagokból származó, teljes életciklusra és energiaegységenként számított 2010. évi átlagos uniós üvegházhatásúgáz-kibocsátási szinthez képest 2020. december 31-ig legalább 6 %-osnak kell lennie a bioüzemanyagok és az alternatív tüzelőanyagok felhasználása, valamint az olajkitermelést kísérő fáklyázás és lefúvatás csökkentése révén. Egy felülvizsgálat függvényében a környezetbarát CO₂-megkötési és -tárolási technológiák és az elektromos járművek felhasználása révén elért további 2 %-os csökkentést és a Kiotói Jegyzőkönyv tiszta fejlesztési mechanizmusa szerinti kibocsátási egységek vásárlása révén elért további 2 %-os csökkentést kell tartalmaznia. E további 2 %-os csökkentéseknek a tagállamok és üzemanyag-ellátók számára nem kell kötelező érvényűnek lenniük ezen irányelv hatálybalépésekor. A felülvizsgálatnak ki kell térnie a csökkentések nem kötelező jellegére.
- (10) A bioüzemanyagok előállításának fenntarthatónak kell lennie. Az ezen irányelvben megállapított, az üvegházhatású gázok csökkentésére irányuló céloknak való megfelelés érdekében felhasznált bioüzemanyagok tekintetében ezért fenntarthatósági kritériumok teljesítését kell előírni. Az energetikai és környezetvédelmi politikai megközelítések közötti összhang biztosítása, valamint az üzleti vállalkozásokra háruló többletköltségek és az ellentmondásos környezetvédelmi szabályok – amelyek nem egységes megközelítéssel járnának – elkerülése érdekében alapvetően fontos, hogy összhang legyen ezen irányelv és a 2009/28/EK irányelv alkalmazásában használt fenntarthatósági kritériumok között. Ugyanezen okból e téren el kell kerülni a párhuzamos jelentéstételt. Ezenkívül a Bizottságnak és az illetékes nemzeti hatóságoknak egy kifejezetten a fenntarthatósági szempontokért felelős bizottság keretében össze kell hangolniuk a tevékenységeiket.
- (11) A bioüzemanyagok iránti kereslet világméretű növekedése és az ezen irányelvben a bioüzemanyagoknak nyújtott ösztönzők nem járhatnak a biológiai sokféleséggel rendelkező földterületek elpusztításával. Ezeket a számos nemzetközi egyezményben az egész emberiség közkincsének elismert véges erőforrásokat meg kell őrizni. A közösségi fogyasztók erkölcsileg elfogadhatatlannak tartanák, ha a megnövekedett bioüzemanyag-fogyasztás biológiai sokféleséggel rendelkező földterületek elpusztítását eredményezné. Ezért szükséges olyan fenntarthatósági kritériumokról rendelkezni, amelyek biztosítják, hogy a bioüzemanyagok csak akkor legyenek jogosultak az ösztönzőkre, ha garantálni lehet, hogy azok nem biológiai sokféleséggel rendelkező területekről származnak, illetve a természetvédelmi célokra kijelölt területek vagy a ritka, illetve veszélyeztetett ökoszisztémák vagy fajok védelmére kijelölt területek esetében az érintett illetékes hatóság kimutatja, hogy a nyersanyagtermelés nem ellentétes ezekkel a célokkal. A választott fenntarthatósági kritériumok szerint egy erdő biológiai sokféleséggel rendelkezik, ha az Egyesült Nemzetek Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezetének (FAO) a globális erdőeszeti erőforrások felmérésében használt meghatározása szerint – amelyet az országok az elsődleges erdők kiterjedésére vonatkozó jelentéseikben világszerte használnak – elsődleges erdő, vagy ha természetvédelmi célú nemzeti törvények védik. Azok a területek is idetartoznak, ahol nem faeredetű erdőeszeti termékek begyűjtésére kerül sor, feltéve hogy az emberi hatás nem jelentős. A FAO által meghatározott egyéb erdőfajták, mint például az átalakított természetes erdők, a féltermészetes erdők és ültetvények nem tekintendők elsődleges erdőnek. Továbbá tekintettel bizonyos mérsékelt övi és trópusi gyepterületek – többek között a magas fokú biológiai sokféleséget képviselő szavannák, sztyeppék, bozótosok és prérik magas fokú biológiai sokféleséget képviselő jellegére – helyénvaló, hogy az ilyen területekről származó nyersanyagokból előállított bioüzemanyagok ne részesülhessenek az ezen irányelvben előírt ösztönzőkből. A Bizottságnak meg kell állapítania a megfelelő kritériumokat és földrajzi térségeket az ilyen magas fokú biológiai sokféleséget képviselő gyepterület meghatározásához a rendelkezésre álló legjobb tudományos ismereteknek és a vonatkozó nemzetközi szabályoknak megfelelően.
- (12) A földterületek művelési ága megváltoztatásának az üvegházhatású gázokra gyakorolt hatásának számításakor a gazdasági szereplőknek a földhasználathoz és a művelési ág megváltoztatása utáni földhasználathoz kapcsolódó szénkészletek valós értékeit kell használniuk. Ezen kívül szabványos értékek használatára is képesnek kell lenniük. Az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi munkacsoport munkája szabványos értékek megállapításához jó alapot szolgáltat. Ez a munka azonban még nem áll rendelkezésre a gazdasági szereplők által közvetlenül alkalmazható formában. Éppen ezért a Bizottságnak e munkával kapcsolatban iránymutatást kell adnia, amely alapul szolgálhat a szénkészletek megváltoztatásának e rendelet alkalmazásában való kiszámításához, többek között a 10 és 30 % közötti lombkorona-fedettségű erdőterületek, szavannák, bozótosok és prérik tekintetében.

(¹) HL L 140., 5.6.2009., 16. o.

- (13) Helyénvaló, hogy a Bizottság az ősmocsarak lecsapolásának az üvegházhatású gázok kibocsátására gyakorolt hatását értékelő módszertanokat dolgozzon ki.
- (14) Nem fordíthatók bioüzemanyagok termelésére a földterületeknek azok a típusai, amelyek művelési ágának megváltoztatásakor a szénkészlet-vesztéseget a bioüzemanyagok termeléséből származó üvegházhatásúgáz-megtakarítással – az éghajlatváltozás elleni küzdelem sürgősségére tekintettel – nem lehet ésszerű időn belül ellensúlyozni. Ezáltal elkerülhető lenne a gazdasági szereplők szükségtelenül nagy terhelése a kutatás terén, és hogy az olyan, nagy szénkészletekkel rendelkező földterületek művelési ágának megváltoztatására kerüljön sor, amelyek visszatekintve nem lettek volna jogosultak a bioüzemanyag nyersanyagok termelésére. A világ szénkészleteinek felmérései azt mutatják, hogy a vizes élőhelyeket és az összefüggő, 30 %-ot meghaladó lombkorona-fedettséggel rendelkező erdőterületeket ebbe a kategóriába kell sorolni. A 10 és 30 % közötti lombkorona-fedettséggel rendelkező erdőterületek is ide kell sorolni, kivéve ha bizonyított, hogy szénkészletük elég alacsony ahhoz, hogy sor kerülhessen a művelési ág ezen irányelvben meghatározott szabályok szerinti megváltoztatására. A vizes élőhelyekre való utaláskor az 1971. február 2-án Ramsarban elfogadott, különösen a vízmadarak élőhelye szempontjából nemzetközi jelentőségű vizes élőhelyekről szóló egyezményben foglalt fogalommeghatározást kell figyelembe venni.
- (15) Az ebben az irányelvben meghatározott ösztönzők elősegítik a bioüzemanyagok fokozott mértékű előállítását világszerte. A Közösségben termesztett nyersanyagból előállított bioüzemanyagoknak meg kell felelniük a Közösség mezőgazdasági környezetvédelmi követelményeinek is, beleértve a felszín alatti és a felszíni vizek minőségének védelmére vonatkozó követelményeket, illetve társadalmi követelményeinek. Ugyanakkor aggodalomra ad okot, hogy a bioüzemanyagok előállítása során egyes harmadik országokban esetleg nem tartják be a minimális környezetvédelmi és társadalmi követelményeket. Ezért helyénvaló ösztönözni olyan két- és többoldalú megállapodásokat, valamint önkéntes alapú nemzetközi és nemzeti rendszerek kidolgozását, amelyek kiterjednek a legfontosabb környezetvédelmi és társadalmi megfontolásokra annak érdekében, hogy ezáltal világszerte elősegítsék a bioüzemanyagok fenntartható előállítását. Ilyen megállapodások vagy rendszerek hiányában a tagállamok előírhatják gazdasági szereplőik számára, hogy e kérdésekről jelentésben számoljanak be.
- (16) A fenntarthatósági kritériumok csak akkor lesznek hatékonyak, ha a piaci szereplők magatartásának megváltozásához vezetnek. A piaci szereplők csak akkor fogják magatartásukat megváltoztatni, ha a kritériumoknak megfelelő bioüzemanyagok felárta tarthatnak igényt. A megfelelőség ellenőrzésére szolgáló tömegmérleg-módszer szerint a fenntarthatósági kritériumoknak megfelelő bioüzemanyagok előállítása és a bioüzemanyagok Közösségen belüli fogyasztása között fizikai kapcsolat áll fenn, amely megfelelő egyensúlyt hoz létre a kereslet és kínálat között, és nagyobb felárat biztosít, mint ami az ilyen kapcsolattal nem rendelkező rendszerekben elérhető. Ezért annak érdekében, hogy a fenntarthatósági kritériumoknak megfelelő bioüzemanyagokat magasabb áron lehessen értékesíteni, a rendszer integrálásának fenntartása, ugyanakkor az ipar ésszerűtlenül nagy terhelésének elkerülése mellett a tömegmérleg-módszert kell a megfelelőség ellenőrzésére használni. Ugyanakkor egyéb ellenőrzési módszereket is mérlegelni kell.
- (17) Szükség esetén a Bizottságnak megfelelően figyelembe kell vennie a millenniumi ökoszisztéma-értékelést, amely számos adattal szolgál legalább azon területek megőrzéséhez, amelyek kritikus helyzetben alapökoszisztémáknak nyújtanak segítséget, mint például a vízgyűjtővédelem és az eróziógátlás.
- (18) Az üzemanyagok előállításából és felhasználásából származó üvegházhatásúgáz-kibocsátások kiszámításánál a melléktermékeket is számításba kell venni. Politikai elemzés céljaira a helyettesítési módszer a megfelelő. Az egyes gazdasági szereplőket és közlekedési üzemanyag szállítmányokat illető szabályozási célra a helyettesítési módszer nem megfelelő. Ezekben az esetekben az energiatartalom alapján történő allokációs módszer használata a legmegfelelőbb, mert könnyű alkalmazni, időben kiszámítható, a lehető legnagyobb mértékben ellensúlyozza az ellentétes hatású ösztönzőket, és eredményei általában összehasonlíthatók a helyettesítési módszer által szolgáltatott eredmények sorával. A politikai elemzés céljaira a Bizottságnak jelentéseiben be kell számolnia a helyettesítési módszer eredményeiről is.
- (19) Az aránytalanul nagy adminisztrációs terhek elkerülése érdekében az általános bioüzemanyag-előállítási módokhoz meg kell határozni az alapértelmezett értékek jegyzékét, és ezt a későbbi megbízható adatok rendelkezésre állásakor frissíteni és bővíteni kell. A gazdasági szereplőknek a bioüzemanyagok tekintetében mindig jogosultaknak kell lenniük ezen üvegházhatásúgáz-megtakarítási jegyzékben megállapított szint jóváírására. Ha egy adott bioüzemanyag előállítási módra megállapított üvegházhatású gáz megtakarításának alapértelmezett értéke alacsonyabb, mint az üvegházhatásúgáz-megtakarítások megkövetelt minimális szintje, a minimumszintnek való megfelelésüket igazolni kívánó gyártóknak bizonyítaniuk kell, hogy az előállítási folyamatukból eredő tényleges kibocsátások alacsonyabbak az alapértelmezett értékek kiszámításakor feltevezett értékeknél.
- (20) Az ezen alapértelmezett értékek kiszámításához használt adatokat célszerű független tudományos szakértői forrásokból begyűjteni, és azokat a források munkájából származó újabb eredményeknek megfelelően naprakésszé tenni. A Bizottságnak ösztönöznie kell a forrásokat, hogy azok munkájuk naprakésszé tétele során foglalkozzanak az üvegházhatású gázok növénytermesztésből származó kibocsátásával, a regionális és éghajlati feltételek hatásával, a fenntartható mezőgazdasági és biogazdálkodási módszereket alkalmazó növénytermesztés hatásával, valamint a közösségi és harmadik országbeli termelők és a civil társadalom tudományos hozzájárulásával.

- (21) Annak érdekében, hogy a bioüzemanyagok előállítására használt nyersanyagok termesztését ne bátorítsák olyan területeken, ahol ez magas üveghatásúgáz-kibocsátásokhoz vezetne, az alapértelmezett értékek használatát olyan térségekre kell korlátozni, ahol az ilyen hatásokat megbízhatóan ki lehet zárni. Az aránytalanul nagy adminisztratív terhek elkerülése érdekében ugyanakkor indokolt, hogy a tagállamok nemzeti és regionális átlagokat határozzanak meg a növénytermesztésből – beleértve a trágyahasználatból – eredő kibocsátások tekintetében.
- (22) Világszerte nő a mezőgazdasági nyersanyagok iránti kereslet. E növekvő kereslet kielégítésére részben a mezőgazdasági földterületek területének növelésével fog sor kerülni. A súlyosan degradálódott vagy erősen szennyezett, és mezőgazdasági célra jelenlegi állapotukban ennél fogva nem használható földterületek helyreállítása az egyik eszköz a termelésre alkalmas földek területének növelésére. Mivel a bioüzemanyagok használatának ösztönzése hozzájárul a mezőgazdasági nyersanyagok iránti kereslet növekedéséhez, a fenntarthatósági rendszernek elő kell mozdítania a helyreállított degradálódott földterületek használatát. A bioüzemanyagok előterbe helyezése következtében a termesztett növények iránt megnövekedett nettó kereslet még abban az esetben is a növénytermesztésre használt földterület nettó növekedéséhez vezethet, ha a bioüzemanyagok előállításához már szántóföldi használatban lévő földterületen termelt nyersanyagokat használnak. Ez olyan földterületeket is érinthet, amelyek talajában jelentős szén-dioxid készletek vannak megkötve, amelyek művelés esetén kárt okozva felszabadulnának. E veszély enyhítése érdekében célszerű olyan kiegészítő intézkedéseket bevezetni, amelyek célja a már növénytermesztésre használt földterületeken a termelékenység szint növelése, a degradálódott földterületek használata, valamint – az uniós bioüzemanyag-fogyasztásról szóló irányelv, a bioüzemanyag-fogyasztással foglalkozó más országok által megállapítottakhoz hasonló – fenntarthatósági kritériumok elfogadása. A Bizottság konkrét módszertant dolgoz ki a földhasználat közvetett megváltoztatásából eredő üvegházhatásúgáz-kibocsátás minimalizálására. Ennek során a Bizottság az elérhető legjobb tudományos bizonyítékok alapján különösen – többek között – a földhasználat közvetett megváltoztatására vonatkozó tényezőnek az üvegházhatásúgáz-kibocsátás kiszámításába történő felvételét, és a földhasználat megváltoztatásának hatását minimalizáló, fenntartható bioüzemanyagok ösztönzésének szükségességét, valamint a bioüzemanyagok fenntarthatóságának a földhasználat közvetett megváltoztatására vonatkozóan történő fokozásának szükségességét elemzi. E módszertan kidolgozása során a Bizottság többek között kitér a nem élelmezési célú cellulóztartalmú anyagokból és a lignocellulóz-tartalmú anyagokból előállított bioüzemanyagoknak a földhasználat közvetett megváltoztatására gyakorolt lehetséges hatásaira.
- (23) Mivel a 98/70/EK irányelv 7b–7e. cikkeinek rendelkezései a belső piac működését segítik elő azáltal, hogy a bioüzemanyagok fenntarthatósági feltételeit az említett irányelv szerinti elszámolási célkitűzések érdekében harmonizálják és ezáltal a 7b. cikk (8) bekezdésével összhangban megkönnyítik a feltételeket teljesítő bioüzemanyagok tagállamok közötti kereskedelmét, jogalapjuk az EK-Szerződés 95. cikke.
- (24) A gépjármű- és a tüzelőanyag-technológiák terén tapasztalható folyamatos műszaki fejlődés, valamint a környezet- és az egészségvédelmi követelmények optimalizálásának igénye szükségessé teszi, hogy az adalékok és a bioüzemanyag-összetevők szennyezőanyag-kibocsátásra gyakorolt hatására vonatkozó vizsgálatokból és elemzések-ből kiindulva rendszeresen sor kerüljön a tüzelőanyagok minőségi követelményeinek felülvizsgálatára. Ezért rendszeresen be kell számolni a közlekedésben felhasznált tüzelőanyagok dekarbonizálásának elősegítésére adódó lehetőségekről.
- (25) A detergens alkalmazása hozzájárulhat a motorok tisztán tartásához, és ezáltal a károsanyag-kibocsátás mérsékléséhez. Egyelőre kielégítő vizsgálati módszer nem áll rendelkezésre az üzemanyag minták detergens hatásának meghatározására. Ezért a tüzelőanyagok-forgalmazók és a gépjárműgyártók felelőssége, hogy tájékozottassák vásárlóikat a detergens használatának előnyeiről és módjáról. Mindazonáltal kívánatos, hogy a Bizottság a későbbiekben felülvizsgálja, hogy a műszaki fejlődés lehetővé teszi-e olyan megközelítésmód alkalmazását, amelyet követve optimálisan élni lehet a detergens használatában rejlő előnyökkel.
- (26) Az etanol benzinekbe való bekeverésének részleteit felül kell vizsgálni a 98/70/EK irányelv alkalmazása során szerzett tapasztalatok alapján. A felülvizsgálatnak tekintettel kell lennie a gőznyomás határértékeire valamint az egyéb lehetőségekre, amelyek révén biztosítható, hogy az etanolt tartalmazó benzinkeverékek gőznyomása ne lépje túl a határértéket.
- (27) A benzinhez etanolt adagolva megnő annak gőznyomása. Ráadásul, a levegőszennyezés mérséklése érdekében a benzinkeverékek gőznyomását korlátozni kell.
- (28) A benzinhez adagolt etanol koncentrációja és a gőznyomás között nemlineáris összefüggés áll fenn. A Bizottság által végzett megfelelő értékelést követően helyénvaló a nyári gőznyomás felső határértékétől való eltérés megállapítása ilyen keverékek tekintetében. Az eltéréseknek a levegőminőségre és a légszennyezésre vonatkozó közösségi jogszabályoknak való megfeleléstől kell függeniük. Az ilyen eltérésnek meg kell felelniük a benzinhez adott koncentrációban hozzáadott etanol által okozott gőznyomás-emelkedésnek.
- (29) A kis szén-dioxid-kibocsátást eredményező tüzelőanyagok használatának elősegítése és a levegőszennyezésre vonatkozó célok egyidejű tiszteletben tartása szempontjából az volna az ideális, ha a finomítók a kívánt mennyiségben kínálnának kis gőznyomású benzint. Mivel ma ez nem teljesül, a bioüzemanyag-piac fejlődésének segítése érdekében – bizonyos feltételek teljesülése esetén – meg kell növelni az etanolt tartalmazó benzinkeverékek gőznyomására vonatkozó határértékét.

- (30) Egyes régebbi járművek tekintetében nem érvényes a garancia a magas bioüzemanyag-tartalmú benzin felhasználása esetén. Ezek a járművek tagállamok között is közlekedhetnek. Ezért egy átmeneti időszakra helyénvaló az ezen régebbi járművekhez alkalmas benzin folyamatos rendelkezésre állásának biztosítása. A tagállamoknak az érdekelt felekkel konzultálva olyan, megfelelő földrajzi lefedettséget kell biztosítaniuk, amely az ilyen benzin iránti keresletet tükrözi. A benzin megjelölésének, például az E5 vagy E10 jellel, összhangban kell lennie az Európai Szabványügyi Bizottság (CEN) által kidolgozott vonatkozó szabvánnyal.
- (31) Helyénvaló a 98/70/EK irányelv IV. mellékletének kiigazítása annak érdekében, hogy az EN 590:2004 („B5”) szabványban előírtnál több bioüzemanyagot tartalmazó dízelüzemanyagokat („B7”) forgalomba lehessen hozni. Ezt a szabványt ennek megfelelően naprakésszé kell tenni, és ezenkívül határértékeket kell megállapítani a mellékletben nem szereplő műszaki paraméterekre, például az oxidációs stabilitásra, a lobbánáspontra, a kokszosodási maradékra, a hamutartalomra, a víztartalomra, az összes szennyeződéésre, a rézlemez-korrózióra, a kenőképessegre, a kinematikus viszkozitásra, a zavarosodási pontra, a hidegszűrhetőségi határhőmérsékletre, a foszfortartalomra, a savszámra, a peroxidokra, a savszám-változásra, a fűvóka eltömődésre és a stabilitás növelésére irányuló adalékolásra.
- (32) A bioüzemanyagok hatékony forgalmazásának megkönnyítése érdekében a CEN-t ösztönözni kell arra, hogy folytassa azon szabvány gyors kidolgozását, amely lehetővé teszi nagyobb részarányú bioüzemanyag-összetevő dízelolajba történő keverését és különösen arra, hogy szabványt dolgozzon ki a „B10” dízelolajokra vonatkozóan.
- (33) A dízelolaj zsírsav-metilésztertartalmára (FAME) vonatkozó határértékre műszaki okokból van szükség. Ilyen határértékre azonban nincs szükség más bioüzemanyagkomponensek, például a biomasszából a Fischer-Tropsch eljárással előállított dízelolaj-szerű szénhidrogének vagy a hidrogénezett növényi olajok esetében.
- (34) A tagállamoknak és a Bizottságnak megfelelő lépéseket kell tenniük a 10 ppm kéntartalmú gázolajok 2011. január 1. előtti forgalomba hozatalának megkönnyítése érdekében.
- (35) A speciális fémtartalmú adalékok és különösen a metilciklopentadienil-mangán-trikarbonil (MMT) alkalmazása növelheti az emberi egészség károsodásának kockázatát, és károkat okozhat a járművek motorjaiban és az emissziócsökkentő berendezésekben. Sok járműgyártó nem tanácsolja a fémtartalmú adalékokat tartalmazó üzemanyagok használatát, és az ilyen üzemanyagok használata érvénytelenné teheti a járművekre vonatkozó garanciát. Ezért helyénvaló az MMT-adalék üzemanyagokban való alkalmazásának állandó felülvizsgálata valamennyi fontos érintett fél bevonásával. A további felülvizsgálatig lépéseket kell tenni az esetlegesen okozott károk súlyosságának korlátozására. Ezért az MMT üzemanyagokban történő alkalmazása vonatkozásában felső korlátot kell megállapítani, amely a jelenlegi rendelkezésre álló tudományos ismereteken alapul. Ezt a korlátot csak akkor lehet
- növelni, ha bizonyítható, hogy nagyobb adagok használata nem okoz káros hatást. Annak elkerülése érdekében, hogy a fogyasztók tudtukon kívül érvénytelenítsék járműveik garanciáját, meg kell követelni a fémtartalmú adalékot tartalmazó üzemanyagok megjelölését.
- (36) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás ⁽¹⁾ 34. pontjával összhangban a tagállamokat ösztönözni kell arra, hogy a maguk, illetve a Közösség érdekében készítsék el és hozzák nyilvánosságra táblázataikat, amelyek a lehető legteljesebb mértékben kimutatják a megfelelést az irányelv és az azt átültető rendelkezések között.
- (37) A 98/70/EK irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽²⁾ összhangban kell elfogadni.
- (38) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen az üvegházhatású gázok kibocsátásának nyomon követését és mérséklését célzó mechanizmusra vonatkozó végrehajtási intézkedések elfogadására; a bioüzemanyagokkal kapcsolatos fenntarthatósági kritériumok teljesítésének értékeléséhez szükséges módszertani elvek és értékek kiigazítására; a magas fokú biológiai sokféleséggel rendelkező gyepterületekre vonatkozó kritériumok és földrajzi övezetek meghatározására; az üzemanyagok MMT-tartalmára vonatkozó határérték felülvizsgálatára és az alábbiaknak a tudományos és műszaki haladáshoz történő hozzáigazítására: a teljes élelciklusra számított üvegházhatásúgáz-kibocsátás megállapítására szolgáló módszertan, a tüzelőanyagokra vonatkozó előírásokkal kapcsolatos engedélyezett elemző módszerek és a bioetanol tartalmú benzin esetében engedélyezett gőznyomáseltérés. Mivel ezek az intézkedések általános hatályúak és ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek a módszertani elvek és értékek kiigazításával történő módosítására irányulnak, azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kell elfogadni.
- (39) A 98/70/EK irányelv több olyan, a tüzelőanyagokra vonatkozó műszaki előírást is tartalmaz, amelyek mára feleslegessé váltak. Az irányelv továbbá több olyan eltérést is engedélyezett, amelyek már nincsenek hatályban. Az egyértelműség érdekében ezeket a rendelkezéseket célszerű elhagyni az irányelv szövegéből.
- (40) Az egyes folyékony tüzelőanyagok kéntartalmának csökkentéséről szóló, 1999. április 26-i 1999/32/EK tanácsi irányelv ⁽³⁾ szabályozza a belvízi hajózásban alkalmazott tüzelőanyagokat. Egyértelműbbé kell tenni, hol húzódik a határ ezen irányelv és a 98/70/EK irányelv között. Mindkét irányelv tartalmaz határértéket a belvízi hajókban felhasznált gázolaj kéntartalmára vonatkozóan. Az egyértelműség és a jogbiztonság érdekében célszerű a kérdéses irányelveket úgy kiigazítani, hogy ezt a határértéket csak az egyik irányelv tartalmazza.

⁽¹⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

⁽²⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

⁽³⁾ HL L 121., 1999.5.11., 13. o.

- (41) Új, tisztább motortechnológiák kerültek kifejlesztésre a belvízi hajók számára. Ezek a motorok csak nagyon alacsony kéntartalmú tüzelőanyaggal működnek. A belvízi hajók tüzelőanyagainak kéntartalmát a lehető legrövidebb időn belül csökkenteni kell.
- (42) A 98/70/EK és az 1999/32/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (43) Az egyes folyékony tüzelőanyagok kéntartalmáról szóló, 1993. március 23-i 93/12/EGK tanácsi irányelvet ⁽¹⁾ többször és nagymértékben módosították, és ma már nem tartalmaz érdemi rendelkezéseket. Ezért ezt az irányelvet hatályon kívül kell helyezni.
- (44) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen: a közúti és a nem közúti gépjárművekben felhasznált tüzelőanyagok egységes piacának fenntartását és e tüzelőanyagok felhasználásával összefüggésben a környezet minimális szintű védelmét a tagállamok nem tudják megfelelően megvalósítani, és ezért e célok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az e cikkben foglalt arányosság elvével összhangban az irányelv nem lépi túl az e célok megvalósításához szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 98/70/EK irányelv módosításai

A 98/70/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1. cikk

Hatály

Ez az irányelv a közúti- és a nem közúti mozgó gépek (beleértve a belvízi hajókat, amikor nincsenek tengeren), a mezőgazdasági és erdészeti traktorok, és a kedvezési célú vízi járművek (amikor nincsenek tengeren) vonatkozásában:

- a) meghatározza – az egészség és a környezet védelme érdekében – a külső gyújtású és kompressziógyújtású motorokkal felszerelt gépjárművekben felhasználható tüzelőanyagokra vonatkozó minőségi követelményeket, figyelembe véve e motorok műszaki követelményeit; és
- b) célt tűz ki a teljes életciklusra számított üvegházhatású gázkibocsátás csökkentésére vonatkozóan.”

2. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) Az első bekezdésben:

- i. a 3. pont helyébe a következő szöveg lép:

„3. »nem közúti mozgó gépekben (beleértve a belvízi hajókat), valamint mezőgazdasági és erdészeti traktorokban és a kedvezési célú vízi járművekben történő felhasználásra szolgáló gázolajok« a 2710 19 41 és a 2710 19 45 KN-kódok (*) alá tartozó, és 94/25/EK (**), a 97/68/EK (***) és a 2000/25/EK (****) és a irányelvben említett motorokban történő felhasználásra szánt, kőolajból nyert bármilyen folyékony tüzelőanyag;

(*) A KN-kódok számozása Közös Vámtarifában (HL L 256., 1987.6.7., 1. o.) meghatározottak szerint.

(**) HL L 164., 1994.6.30., 15. o.

(***) HL L 59., 1998.2.27., 1. o.

(****) HL L 173., 2000.7.12., 1. o.”;

- ii. az alábbi pontokat kell beilleszteni:

„5. »alacsony nyári környezeti hőmérsékletű tagállamok«: Dánia, Észtország, Finnország, Írország, Lettország, Litvánia, Svédország és az Egyesült Királyság;

6. »teljes életciklusra számított üvegházhatásúgázkibocsátás«: minden olyan nettó CO₂-, CH₄- és N₂O-kibocsátás, amely a forgalmazott tüzelőanyaghoz (annak bekevert összetevőit is beleértve) vagy energiához kapcsolható. Ez a valamennyi releváns szakaszra kiterjed, beleértve a kitermelést, vagy növénytermesztést, a földhasználatban bekövetkező változásokat, a szállítást és forgalmazást, a feldolgozást és a fogyasztás során történő elégetési folyamatokat, a kibocsátás helyétől függetlenül;

7. »energiaegységre számított üvegházhatású gázkibocsátás«: a forgalmazott tüzelőanyaghoz vagy energiához kapcsolódó üvegházhatásúgázkibocsátás CO₂-egyenértékre átszámított teljes tömege, osztva a forgalmazott tüzelőanyag vagy energia teljes energiatartalmával (a tüzelőanyag esetén ez az alsó fűtőértéket jelenti);

8. »forgalmazó«: a tüzelőanyagnak a jövedéki adó-fizetési kötelezettség megállapításának helyén való áthaladásáért felelős, vagy amennyiben nem kell jövedéki adót fizetni, a tagállam által kijelölt egyéb megfelelő jogi személy;

9. a »bioüzemanyag« jelentése megegyezik a megújuló energiaforrásokból előállított energia támogatásáról szóló 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti meghatározással (*).

(*) HL L 140., 5.6.2009., 16. o.”;

(1) HL L 74., 1993.3.27., 81. o.

b) A második bekezdést el kell hagyni.

3. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (2)–(6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok biztosítják, hogy területükön csak olyan benzin forgalmazható, amely megfelel az I. mellékletben megállapított környezeti előírásoknak.

A tagállamok a legkülső régiókat illetően mindazonáltal konkrét rendelkezéseket hozhatnak a legfeljebb 10 mg/kg kéntartalmú benzin bevezetésére vonatkozóan. Az e rendelkezést alkalmazó tagállamok a Bizottságot erről megfelelően tájékoztatják.

(3) A tagállamok előírják a forgalmazóknak, hogy biztosítsák a 2,7 %-os maximális oxigéntartalmú és 5 %-os maximális etanoltartalmú benzin 2013-ig történő forgalmazását, és amennyiben szükségesnek ítélik, hosszabb időszakot írhatnak elő az ilyen benzin forgalmazására. A tagállamok biztosítják a fogyasztók megfelelő tájékoztatását a benzin bioüzemanyag-tartalmával és különösen a különféle benzinkeverékek megfelelő használatával kapcsolatban.

(4) Az alacsony nyári környezeti hőmérsékletű tagállamok az (5) bekezdésre figyelemmel a nyári időszak alatt engedélyezhetik a 70 kPa maximális gőznyomású benzin forgalomba hozatalát.

Azok a tagállamok, ahol az (1) bekezdésben hivatkozott eltérést nem alkalmazzák, az (5) bekezdésre figyelemmel a nyári időszak alatt engedélyezhetik 60 kPa maximális gőznyomású etanoltartalmú benzin forgalomba hozatalát, valamint a III. mellékletben meghatározott engedélyezett gőznyomáseltérést, ha a felhasznált etanol bioüzemanyag.

(5) Ha a tagállamok alkalmazni kívánják a (4) bekezdésben foglalt valamelyik eltérést, erről értesíteniük kell a Bizottságot, és meg kell adniuk az összes vonatkozó információt. A Bizottságnak értékelnie kell az eltérés szükségességét és időtartamát, figyelembe véve:

- a) a magasabb gőznyomás következtében elkerülhető gazdasági-társadalmi problémákat, beleértve az időben behatárolt technikai alkalmazkodási szükségleteket; és
- b) a nagyobb gőznyomás környezetvédelmi vagy egészségügyi következményeit és különösen a levegőminőségre vonatkozó közösségi jogszabályokkal való összhangra gyakorolt hatást, mind az érintett tagállamban, mind pedig más tagállamokban.

Ha a Bizottság értékelése azt mutatja, hogy az eltérés a levegőminőségre vagy légszennyezésre vonatkozó közösségi jogszabályokba fog ütközni, beleértve a vonatkozó határértékeket és kibocsátási határértékeket, a

kérelmet el kell utasítani. A Bizottságnak a vonatkozó célértékeket is figyelembe kell vennie.

Ha a Bizottság az összes vonatkozó információ beérkezésétől számított hat hónapon belül nem emel kifogást, az érintett tagállam alkalmazhatja a kért eltérést.

(6) Az (1) bekezdés ellenére a tagállamok továbbra is engedélyezhetik a legfeljebb 0,15 g/l ólomtartalmú ólmozott benzin kis, a teljes forgalom maximum 0,03 %-át jelentő mennyiségű forgalmazását a jellegzetes tulajdonságú veterán járművek részére és abban az esetben, ha az elosztás speciális érdekcsoportok útján történik.”;

b) A (7) bekezdést el kell hagyni.

4. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

Dízelüzemanyag

(1) A tagállamok biztosítják, hogy területükön csak olyan dízelüzemanyagot lehessen forgalmazni, amely megfelel a II. mellékletben megállapított előírásoknak.

A II. melléklet követelményeinek ellenére a tagállamok engedélyezhetik a 7 %-nál magasabb zsírsav-metil-észter (FAME) tartalmú dízelolaj forgalomba hozatalát.

A tagállamok biztosítják a fogyasztók megfelelő tájékoztatását a dízelüzemanyag bioüzemanyag-tartalmával, különösen a FAME-val kapcsolatban.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy területükön 2008. január 1-jét követően a nem közúti mozgó gépekben (beleértve a belvízi hajókat), mezőgazdasági és erdészeti traktorokban, valamint kedvtelési célú vízi járművekben történő felhasználásra szolgáló gázolajok csak abban az esetben hozhatók forgalomba, ha ezen gázolajok kéntartalma nem haladja meg az 1 000 mg/kg-ot. 2011. január 1-jét követően az ilyen gázolajok legnagyobb megengedett kéntartalma 10 mg/kg. A tagállamok biztosítják, hogy az ilyen gázolajoktól eltérő folyékony tüzelőanyagok csak abban az esetben használhatók belvízi hajókban és kedvtelési célú vízi járművekben, ha kéntartalmuk nem haladja meg az ilyen gázolajok számára engedélyezett legnagyobb megengedett értéket.

Az ellátási láncban bekövetkező kisebb szennyeződések esetére a tagállamok 2011. január 1-jét követően engedélyezhetik, hogy a nem közúti mozgó gépekben (beleértve a belvízi hajókat), mezőgazdasági és erdészeti traktorokban, valamint kedvtelési célú vízi járművekben történő felhasználásra szolgáló gázolajok kéntartalma a végfelhasználókat kiszolgáló végleges forgalmazási helyen maximálisan 20 mg/kg legyen. A tagállamok ezenkívül 2011. december 31-ig engedélyezhetik legfeljebb 1 000 mg/kg kéntartalmú gázolajok forgalomba hozatalát vasúti járművekben, valamint mezőgazdasági és erdészeti traktorokban történő felhasználásra, feltéve hogy biztosítani tudják, hogy a kibocsátás-ellenőrzési rendszerek megfelelő működése nem kerül veszélybe.

(3) A tagállamok a legkülső régiókat illetően konkrét rendelkezéseket hozhatnak a legfeljebb 10 mg/kg kéntartalmú dízeldízanyagok és gázolajok bevezetésére vonatkozóan. Az e rendelkezést alkalmazó tagállamok a Bizottságot erről megfelelően tájékoztatják.

(4) Azokban a tagállamokban, ahol zord téli éghajlati viszonyok uralkodnak, a dízeldízanyagokra és gázolajokra vonatkozóan az a követelmény, hogy 250 °C-ig az átdesztillált mennyiség maximálisan 65 térfogatszázalék lehet, helyettesíthető azzal, hogy 180 °C-on átdesztillált mennyiség maximálisan 10 térfogatszázalék lehet.”

5. Az irányelv szövege a következő cikkel egészül ki:

„7a. cikk

Az üvegházhatású gázok kibocsátásának mérséklése

(1) A tagállamok kijelölik azt a forgalmazót vagy azokat a forgalmazókat, amelyek a forgalmazott tüzelőanyag és energia teljes életciklusra vonatkozó, energiaegységre számított üvegházhatású gázkibocsátás nyomon követéséért és az arról való jelentéstételért felelősek. A közúti járművekben történő felhasználásra szolgáló villamos energia szolgáltatói esetében a tagállamok biztosítják, hogy ezek a szolgáltatók dönthessenek úgy, hogy hozzá kívánnak járulni a (2) bekezdésben megállapított csökkentési kötelezettséghez, amennyiben bizonyítani tudják, hogy megfelelően képesek mérni és nyomon követni az e járművekben történő felhasználásra szolgáló villamos energiát.

2011. január 1-től a forgalmazók évente jelentenek a tagállam által kijelölt hatóságnak a tagállamon belül forgalomba hozott tüzelőanyag és energia üvegházhatásúgáz-kibocsátásának intenzitásáról, megadva legalább az alábbiakra vonatkozó információkat:

- minden egyes tüzelőanyag- vagy energiatípus tekintetében a forgalomba hozott teljes mennyiség, beszerzési helyük és származásuk megjelölésével; és
- a teljes életciklusra vonatkozó, energiaegységre számított üvegházhatású gázkibocsátás.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a jelentéseket ellenőrizzék.

Szükség esetén a Bizottság e bekezdés végrehajtásához iránymutatásokat állapít meg.

(2) A tagállamok előírják a forgalmazók számára, hogy a fokozatosság szempontját szem előtt tartva 2020. december 31-ig az (5) bekezdés b) pontjában említett, tüzelőanyagokra az alapkövetelményekhez képest maximum 10 %-kal csökkentsék a forgalmazott tüzelőanyagból és energiából származó, teljes életciklusra és energiaegységre számított üvegházhatású gázkibocsátást. E csökkentésnek az alábbiakból kell állnia:

- 6 % 2020. december 31-ig. E csökkentés tekintetében a tagállamok megkövetelhetik a forgalmazóktól, hogy tartsák be az alábbi időközi célértékeket: 2 % 2014. december 31-ig és 4 % 2017. december 31-ig;

b) további indikatív 2 %-os célérték 2020. december 31-ig a 9. cikk (1) bekezdés h) pontjára figyelemmel, amely cél az alábbi módszerek valamelyikének vagy együttesének alkalmazásával való elérés:

- a bármilyen típusú közúti járműben, nem közúti gépjárművekben (köztük a belvízi hajókban), mezőgazdasági vagy erdészeti traktorokban vagy kedvtelési célú vízi járművekben való felhasználásra szolgáló közlekedési célú energia forgalmazása;
- bármely technológia felhasználása (beleértve a széndioxid megkötését és tárolását), amely képes csökkenteni a forgalmazott tüzelőanyagokból vagy energiából származó, teljes életciklusra és energiaegységre számított üvegházhatásúgáz-kibocsátást;

c) a Kiotói Jegyzőkönyv tiszta fejlesztési mechanizmusa szerinti kibocsátási egységek vásárlása révén elérendő további indikatív 2 %-os csökkentési célérték 2020. december 31-ig, figyelemmel a 9. cikk (1) bekezdés i) pontjára, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben (*) meghatározott feltételek szerint, a tüzelőanyag-forgalmazási ágazatban történő csökkentése érdekében.

(3) A bioüzemanyagok által a teljes életciklusuk alatt a környezetbe bocsátott üvegházhatású gázok mennyiségének kiszámítása a 7d. cikkel összhangban történik. Az egyéb tüzelőanyagokból és energiából származó, teljes életciklusra számított üvegházhatású gázkibocsátás kiszámítása az e cikk (5) bekezdésében megállapított módszer szerint történik.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a forgalmazók egyes csoportjai dönthessenek úgy, hogy együttesen tesznek eleget a (2) bekezdés szerinti csökkentési kötelezettségeknek. Ebben az esetben a (2) bekezdés alkalmazásában egyetlen forgalmazónak minősülnek.

(5) Az e cikk végrehajtására irányuló, ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására szolgáló intézkedéseket a 11. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kell elfogadni. Ezek az intézkedések kiterjednek különösen:

- a bioüzemanyagoktól és villamos energiától eltérő tüzelőanyagok által a teljes életciklusuk alatt a környezetbe bocsátott üvegházhatású gázok mennyiségének kiszámítására szolgáló módszerekre;
- a (2) bekezdés alkalmazásában a 2010-ben a fosszilis tüzelőanyagokból származó, teljes életciklusra és energiaegységre számított üvegházhatású gázkibocsátáson alapuló, a tüzelőanyagok tekintetében alapkövetelményeket 2011. január 1. előtt meghatározó módszerekre;
- a (4) bekezdés érvényesítéséhez szükséges szabályokra;
- az elektromos közúti járművek hozzájárulásának kiszámítására vonatkozó módszereket, amelyeknek összhangban kell lenniük a 2009/28/EK irányelv 3. cikke (4) bekezdésével.

(*) HL L 275., 2003.10.25., 32. o.”

6. Az irányelv a következő cikkekkkel egészül ki:

„7b. cikk

A bioüzemanyagok fenntarthatósági kritériumai

(1) Tekintet nélkül arra, hogy a nyersanyagokat a Közösség területén vagy azon kívül termesztették-e, a bioüzemanyagokat a 7a. cikkben említett célok alkalmazásában csak akkor lehet figyelembe venni, ha azok teljesítik az e cikk (2)–(6) bekezdésében meghatározott fenntarthatósági kritériumokat.

A hulladékból és – a mezőgazdasági, az akvakultúrából és a halászatból származó, valamint az erdészeti maradványoktól eltérő – maradványokból előállított bioüzemanyagoknak azonban csak a (2) bekezdésben meghatározott fenntarthatósági kritériumnak kell megfelelniük ahhoz, hogy azokat a 7a. cikkben említett célok alkalmazásában figyelembe vegyék.

(2) A bioüzemanyagok használatával elért üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkenésének, melyet az (1) bekezdésben említett célok alkalmazásában vesznek figyelembe, legalább 35 %-nak kell lennie.

2017. január 1-től az (1) bekezdésben említett célok alkalmazásában figyelembe vett, az üvegházhatású gázok kibocsátásában a bioüzemanyagok használatával elért csökkenésnek legalább 50 %-nak kell lennie. 2018. január 1-től a 2017. január 1-től kezdődően termelő létesítményekben előállított bioüzemanyagok esetében ennek az értéknek legalább 60 %-nak kell lennie.

A bioüzemanyagok használatából eredő üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkenést a 7d. cikk (1) bekezdésében meghatározottak szerint kell kiszámítani.

A 2008. január 23-án már üzemelő létesítményekben előállított bioüzemanyagok esetében az első albekezdést 2013. április 1-től kell alkalmazni.

(3) Az (1) bekezdésben említett célok alkalmazásában figyelembe vett bioüzemanyagokat nem lehet a biológiai sokféleség szempontjából nagy értéket képviselő földterületekről származó nyersanyagból előállítani, azaz olyan földterületekről, amelyek 2008 januárjában vagy azt követően az alábbi besorolásúak voltak, tekintet nélkül arra, hogy a földterület továbbra is ilyen besorolású-e:

a) elsődleges erdő és egyéb erdős terület, azaz őshonos fajokból álló erdő és egyéb erdős terület, ahol nem láthatók emberi tevékenység egyértelmű jelei, és az ökológiai folyamatokat nem zavarták meg jelentős mértékben;

b) i. a törvény vagy az érintett illetékes hatóság által természetvédelmi célokra kijelölt területek; vagy

ii. a ritka vagy veszélyeztetett ökoszisztémák vagy fajok védelmére szolgáló, nemzetközi megállapodások által elismert területek vagy olyan területek, amelyek kormányközi szervezetek vagy a Nemzetközi Természetvédelmi Unió által készített jegyzékekben szerepelnek, a 7c. cikk (4) bekezdésének második albekezdésében meghatározott eljárással összhangban való elismerésükre is figyelemmel;

kivéve ha bizonyítható, hogy a nyersanyagtermelés nem ellentétes az említett természetvédelmi célokkal;

c) i. a biológiai sokféleség szempontjából nagy értéket képviselő természetes gyepterület, amely emberi beavatkozás nélkül gyepterület maradna, és amely megőrzi természetes fajösszetételét, ökológiai jellemzőit és folyamatait; vagy

ii. a biológiai sokféleség szempontjából nagy értéket képviselő mesterséges gyepterület, vagyis amely emberi beavatkozás nélkül nem maradna gyepterület, amely ugyanakkor nagy fajgazdagságot mutat és nem degradálódott, kivéve ha a gyepterületi besorolás megőrzéséhez a nyersanyagok betakarítása bizonyítottan szükséges.

A Bizottság meghatározza a kritériumokat és azokat a földrajzi térségeket, amelyek figyelembevételével megállapítható, hogy mely gyepterületek tartoznak az első albekezdés c) pontjának hatálya alá. Az irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 11. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kell elfogadni.

(4) Az (1) bekezdésben említett célok alkalmazásában figyelembe vett bioüzemanyagokat nem lehet jelentős szénkészletekkel rendelkező földterületekről származó nyersanyagból előállítani, azaz olyan földterületekről, amelyek 2008 januárjában az alábbi besorolásúak voltak és már nem ilyen besorolásúak:

a) vizes élőhelyek, azaz tartósan vagy az év jelentős részében vízzel borított vagy vízzel átitatott földterület;

b) összefüggő erdőterület, azaz több mint egy hektárra kiterjedő, öt méternél magasabb fákkal és 30 %-ot meghaladó lombkorona-fedettséggel, illetve e küszöbértékeket in situ elérni képes fákkal borított terület;

c) egy hektárnál nagyobb kiterjedésű földterület öt méternél magasabb fákkal és 10–30 % közötti lombkorona-fedettséggel, illetve e küszöbértékeket in situ elérni képes fákkal, kivéve ha bizonyítják, hogy a terület szénkészlete a művelési ág megváltoztatása előtt és után olyan, hogy a IV. melléklet C. részében megállapított módszertan alkalmazásakor teljesülnének a (2) bekezdésben foglalt feltételek.

E bekezdés rendelkezéseit nem lehet alkalmazni, ha a terület a nyersanyag kitermelésének időpontjában a 2008 januárjában meglévő besorolással megegyező besorolású volt.

(5) Az (1) bekezdésben említett célok alkalmazásában figyelembe vett bioüzemanyagokat nem szabad 2008 januárjában ősmocsáráként létező területéről származó nyersanyagokból előállítani, kivéve ha bizonyítják, hogy e nyersanyag termelése és betakarítása nem jár együtt a korábban lecsapolatlan talaj lecsapolásával.

(6) A 7a. cikkben említett célok alkalmazásában figyelembe vett bioüzemanyagok előállítására használt, a Közösségben termelt mezőgazdasági nyersanyagokat a közös agrárpolitika keretébe tartozó, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott egyes támogatási rendszerek létrehozásáról szóló, 2009. január 19-i 73/2009/EK tanácsi rendelet (*) II. mellékletének A. részében a »Környezetvédelem« cím alatt, valamint a fenti melléklet 9. pontjában említett rendelkezések szerinti követelményeknek és szabványoknak megfelelően, illetve az említett rendelet 6. cikkének (1) bekezdése alapján meghatározott jó mezőgazdasági és ökológiai állapottal kapcsolatos minimumkövetelményeknek megfelelően kell előállítani.

(7) A Bizottság két évente jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a (2)–(5) bekezdésben említett fenntarthatósági kritériumoknak való megfelelés, valamint a talaj, a víz és a levegő védelme érdekében hozott nemzeti intézkedésekről minden olyan harmadik országra és tagállamra vonatkozóan, amelyből jelentős mennyiségű, a Közösségben felhasznált bioüzemanyag vagy bioüzemanyagokhoz szükséges nyersanyag származik. Az első jelentést 2012-ben kell benyújtani.

A Bizottság két évente jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arról, hogy milyen hatással van a bioüzemanyag iránti fokozott kereslet a társadalmi fenntarthatóságra a Közösségben és a harmadik országokban, milyen hatással van a Közösség bioüzemanyag-politikája az elérhető árú élelmiszereknek különösen a fejlődő országok lakossága számára történő rendelkezésre állására, továbbá a szélesebb értelemben vett fejlesztési kérdésekről. A jelentéseknek ki kell térniük a földhasználati jogok tiszteletben tartására. Minden olyan harmadik országra és tagállamra vonatkozóan, amelyből jelentős mennyiségű, a Közösségben felhasznált bioüzemanyagokhoz szükséges nyersanyag származik, tartalmazniuk kell azt, hogy az adott ország megerősítette és végrehajtotta-e a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) valamennyi alábbi egyezményét:

- Egyezmény a kényszer- vagy kötelező munkáról (No 29),
- Egyezmény az egyesülési szabadságról és a szervezkedési jog védelméről (No 87),
- Egyezmény a szervezkedési jog és a kollektív tárgyalási jog elveinek alkalmazásáról (No 98),
- Egyezmény a férfi és női munkaerőnek egyenlő értékű munka esetén járó egyenlő díjazása tárgyában (No 100),
- Egyezmény a kényszermunka felszámolásáról (No 105),

- Egyezmény a hátrányos megkülönböztetésről (foglalkoztatás és foglalkozás) (No 111),
- Egyezmény a foglalkoztatás alsó korhatáráról (No 138),
- Egyezmény a gyermekmunka legrosszabb formáinak betiltásáról és a felszámolására irányuló azonnali lépésekről (No 182).

Az említett jelentéseknek minden olyan harmadik országra és tagállamra vonatkozóan, amelyből jelentős mennyiségű, a Közösségben felhasznált bioüzemanyagokhoz szükséges nyersanyag származik, tartalmazniuk kell azt, hogy az adott ország megerősítette és végrehajtotta-e:

- a biológiai biztonságról szóló carthagenai jegyzőkönyvet,
- a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezményt.

Az első jelentést 2012-ben kell benyújtani. A Bizottság adott esetben korrekciós intézkedéseket javasol, nevezetesen akkor, ha bizonyítható, hogy a bioüzemanyag-előállítás jelentős hatást gyakorol az élelmiszerek árára.

(8) Az e cikknek megfelelően nyert bioüzemanyagoknak az (1) bekezdésben említett célok alkalmazásában való figyelembevételét a tagállamok más fenntarthatósági indokok alapján nem utasíthatják el.

7c. cikk

A bioüzemanyagokra vonatkozó fenntarthatósági kritériumoknak való megfelelés ellenőrzése

(1) Amennyiben a bioüzemanyagokat a 7a. cikk alkalmazásában figyelembe veszik, a tagállamoknak elő kell írniuk a gazdasági szereplők számára annak bizonyítását, hogy a 7b. cikk (2)–(5) bekezdésében meghatározott fenntarthatósági kritériumok teljesültek. Ebből a célból a gazdasági szereplők számára tömegmérleg-rendszer alkalmazását kell előírni, amely:

- a) megengedi az eltérő fenntarthatósági jellemzőkkel rendelkező nyersanyag-szállítmányok vagy bioüzemanyagok összekeverését;
- b) előírja, hogy a fenntarthatósági jellemzőkkel kapcsolatos információk és az a) pontban említett szállítmányok mérete a keverékhez rendelve megmaradjon; és
- c) biztosítja, hogy a keverékből kivett minden szállítmány összege azonos fenntarthatósági jellemzőkkel kerüljön leírásra és ugyanolyan mennyiségben, mint a keverékhez adott összes szállítmány összege.

(2) A Bizottság 2010-ben és 2012-ben jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az (1) bekezdésben leírt tömegmérés ellenőrzési módszer működéséről és annak lehetőségéről, hogy néhány vagy az összes nyersanyag- vagy bioüzemanyag-típussal kapcsolatban más ellenőrzési módszereket engedélyezzenek. Az értékelés során a Bizottság olyan ellenőrzési módszerek alkalmazását mérlegeli, amelyek keretében a fenntarthatósági jellemzőkkel kapcsolatos információkat nem szükséges fizikailag az egyes szállítmányokhoz vagy keverékekhez rendelni. Az értékelés során figyelmet kell fordítani arra, hogy az ellenőrzési rendszer integritását és hatékonyságát az ipar indokolatlanul nagy terhelése nélkül kell biztosítani. A jelentéshez adott esetben mellékelik az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak címzett, egyéb ellenőrzési módszerek engedélyezéséről szóló javaslatokat.

(3) A tagállamok intézkedéseket hoznak annak érdekében, hogy a gazdasági szereplők megbízható információkat nyújtsanak be, és kérésre a tagállam rendelkezésére bocsássák az információk előállításához használt adatokat. A tagállamok előírják a gazdasági szereplők számára, hogy az általuk benyújtott információk tekintetében dolgozzák ki a független audit megfelelő normáit, és mellékeljék az audit elvégzésével kapcsolatos bizonyítékokat. Az audit során meg kell vizsgálni, hogy a gazdasági szereplők által használt rendszerek pontosak, megbízhatóak és kizárják a csalás lehetőségét. Értékelni kell továbbá a mintavétel gyakoriságát és módszerét, valamint az adatok megbízhatóságát.

Az első albekezdésben említett információk magukban foglalják különösen a 7b. cikk (2)–(5) bekezdésében említett fenntarthatósági kritériumoknak való megfelelésre, a talaj, a víz és a levegő védelme, a degradálódott földterületek helyreállítása, a vízhiánnyal küzdő területeken a túlzott vízfogyasztás elkerülése érdekében fogantatott intézkedéseket, továbbá a 7b. cikk (7) bekezdésének második albekezdésében említett elemek figyelembevételére érdekében fogantatott intézkedésekre vonatkozó megfelelő és releváns információkat.

A Bizottság összeállítja az első két albekezdésében említett azon megfelelő és releváns információk listáját, amelyet a tagállamok a 11. cikk (3) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően kérnek a gazdasági szereplőktől. Biztosítja különösen, hogy ezen adatszolgáltatás ne jelentsen túlzott adminisztratív terhet általában a gazdasági szereplők, konkrétan pedig a kis területen gazdálkodó mezőgazdasági termelők, termelői szervezetek és szövetkezetek számára.

Az ebben a bekezdésben megállapított kötelezettségek a Közösségen belül előállított és Közösségbe importált bioüzemanyagokra is vonatkoznak.

A tagállamok összesített formában benyújtják a Bizottság részére az e bekezdés első albekezdésében említett adatokat, amelyeket a Bizottság a 2009/28/EK irányelv 24. cikkében említett átláthatósági platformon összefoglalva, a kereskedelmi szempontból érzékeny adatok titkosságának megőrzésével közzétesz.

(4) A Közösség törekszik arra, hogy a harmadik országokkal olyan két- vagy többoldalú megállapodásokat kössön, amelyek a fenntarthatósági kritériumokra vonatkozóan az ezen irányelvben foglaltaknak megfelelő rendelkezéseket tartalmaznak. Amennyiben a Közösség olyan megállapodásokat kötött, amelyek a 7b. cikk (2)–(5) bekezdésében megállapított fenntarthatósági kritériumok hatálya alá tartozó kérdésekre vonatkozó rendelkezéseket tartalmaznak, a Bizottság határozhat úgy, hogy ezek a megállapodások bizonyítják, hogy az említett országokban termelt nyersanyagokból előállított bioüzemanyagok megfelelnek a szóban forgó fenntarthatósági kritériumoknak. E megállapodások megkötése során kellő figyelmet kell fordítani az olyan területek megőrzése céljából hozott intézkedésekre, amelyek kritikus helyzetben alapökoszisztémáknak nyújtanak segítséget (mint például a vízgyűjtővédelem, eróziógátlás), a talaj, a víz és a levegő védelme, a talajhasználat közvetett megváltoztatása, a degradálódott földterületek helyreállítása, valamint a vízhiánnyal küzdő területeken a túlzott vízfogyasztás elkerülése érdekében hozott intézkedésekre, és a 7b. cikk (7) bekezdésének második albekezdésében említett kérdésekre.

A Bizottság határozhat úgy, hogy a biomasszatermékek előállításával kapcsolatban szabványokat megállapító önkéntes nemzeti vagy nemzetközi rendszereknek a 7b. cikk (2) bekezdésének alkalmazásában pontos adatokat tartalmaznak, vagy bizonyítják, hogy a bioüzemanyag-szállítmányok megfelelnek a 7b. cikk (3) és (5) bekezdésében meghatározott fenntarthatósági kritériumoknak. A Bizottság határozhat úgy, hogy e rendszereknek pontos adatokat kell tartalmazniuk azon információk alkalmazásában, amelyek az olyan területek megőrzése céljából hozott intézkedésekre vonatkoznak, amelyek kritikus helyzetben alapökoszisztémáknak nyújtanak segítséget (mint például a vízgyűjtővédelem, eróziógátlás), ezenkívül a talaj, a víz és a levegő védelme, a talajhasználat közvetett megváltoztatása, a degradálódott földterületek helyreállítása, valamint a vízhiánnyal küzdő területeken a túlzott vízfogyasztás elkerülése érdekében hozott intézkedésekre és a 7b. cikk (7) bekezdésének második albekezdésében említett kérdésekre vonatkoznak. A Bizottság a 7b. cikk (3) bekezdése b) pontja ii. alpontjának alkalmazásában elismerheti a ritka vagy veszélyeztetett ökoszisztémák vagy fajok védelmére kijelölt, nemzetközi megállapodások által elismert területeket vagy azokat a területeket is, amelyek kormányközi szervezetek vagy a Nemzetközi Természetvédelmi Unió által készített jegyzékekben szerepelnek.

A Bizottság határozhat úgy, hogy az üvegházhatású gázok kibocsátásában jelentkező csökkenés mérésére létrehozott önkéntes nemzeti vagy nemzetközi rendszerek a 7b. cikk (2) bekezdésének alkalmazásában pontos adatokat tartalmaznak.

A Bizottság határozhat úgy, hogy a súlyosan degradálódott vagy erősen szennyezett földterületek javítását célzó nemzeti vagy regionális helyreállítási programok hatálya alá tartozó földterületek teljesítik a IV. melléklet C. részének 9. pontjában említett kritériumokat.

(5) A Bizottság a (4) bekezdés alapján kizárólag akkor fogad el határozatot, ha a szóban forgó megállapodás vagy rendszer megfelel a megbízhatóság, az átláthatóság és a független audit tekintetében támasztott megfelelő normáknak. Az üvegházhatásúgáz-megtakarítás mérésére létrehozott rendszereknek meg kell továbbá felelniük a IV. mellékletben meghatározott módszertani követelményeknek. A 7b. cikk

(3) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában említett, a biológiai sokféleség szempontjából nagy értéket képviselő területek esetében az ilyen területek jegyzékének meg kell felelniük az objektivitási normáknak, összhangban kell állniuk a nemzetközileg elismert normákkal, és megfelelő fellebbezési eljárásokat kell lehetővé tenniük.

(6) A (4) bekezdés alapján meghozott határozatokat a 11. cikk (3) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárással kell elfogadni. Az ilyen határozatok legfeljebb ötéves időtartamra érvényesek.

(7) Ha egy gazdasági szereplő a (4) bekezdés alapján hozott határozat tárgyát képező megállapodásnak vagy rendszernek megfelelően nyert bizonyítékokat vagy adatokat szolgáltat, a határozat által érintett mértékben a tagállam nem kötelezheti az adatszolgáltatót arra, hogy további bizonyítékokkal igazolja a 7b. cikk (2)–(5) bekezdésében meghatározott fenntarthatósági kritériumoknak való megfelelést, sem pedig arra, hogy információkat szolgáltatson az e cikk (3) bekezdésének második albekezdésében említett intézkedésekről.

(8) Valamely tagállam kérelmére vagy saját kezdeményezése alapján a Bizottság megvizsgálja egy bioüzemanyag forrás tekintetében a 7b. cikk alkalmazását, és a kérelem beérkezésétől számított hat hónapon belül – a 11. cikk (3) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően – határozatot hoz arról, hogy az érintett tagállam a szóban forgó bioüzemanyagot figyelembe veheti-e a 7a. cikk alkalmazásában.

(9) A Bizottság legkésőbb 2012. december 31-ig jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az alábbiakról:

- a fenntarthatósági kritériumokkal kapcsolatos adatszolgáltatási rendszer hatékonysága; és
- annak kérdése, hogy – a legújabb tudományos eredmények és a Közösség nemzetközi kötelezettségeinek figyelembevételével – megvalósítható és célszerű-e kötelező jellegű levegő-, talaj- és vízvédelmi előírások bevezetése.

A Bizottság adott esetben korrekciós intézkedéseket is javasol.

7d. cikk

A bioüzemanyagok teljes életciklusra számított üvegházhatású gázkibocsátásának kiszámítása

(1) A 7a. cikk és a 7b. cikk (2) bekezdésének alkalmazásában egy adott bioüzemanyag teljes életciklusra vonatkozó üvegházhatásúgáz-kibocsátását az alábbiak szerint kell kiszámítani:

- ha a IV. melléklet A. vagy B. része tartalmazza az adott bioüzemanyag-előállítási módra vonatkozó üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkenés alapértelmezett értékét, és a IV. melléklet C. részének 7. pontja szerint e bioüzemanyagokra vonatkozóan kiszámított e_1 érték nulla vagy annál kisebb: akkor ennek az alapértelmezett értéknek az alkalmazásával;
- a IV. melléklet C. részében meghatározott módszernek megfelelően kiszámított tényleges érték alkalmazásával; vagy

- a IV. melléklet C. részének 1. pontjában említett képlet tényezőinek összegeként kiszámított érték alkalmazásával, ahol egyes tényezők esetében a IV. melléklet D. vagy E. részében szereplő diszaggregált alapértelmezett értékek, az összes többi tényező esetében pedig a IV. melléklet C. részében meghatározott módszernek megfelelően kiszámított tényleges értékek alkalmazhatók.

(2) A tagállamok legkésőbb 2010. március 31-ig jelentést nyújtanak be a Bizottságnak, amely tartalmazza a statisztikai célú területi egységek nomenklatúrájának (NUTS) létrehozásáról szóló, 2003. május 26-i 1059/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (**) értelmében a statisztikai célú területi egységek nomenklatúrájában (a továbbiakban: NUTS) 2. szintű vagy annál diszaggregáltabb NUTS-szinthez tartozó, területükön található azon földterületek listáját, amelyek esetében a mezőgazdasági nyersanyagok termeléséből származó, jellemző üvegházhatásúgáz-kibocsátás várhatóan alacsonyabb lesz az ezen irányelv IV. melléklete D. részének »a termelésre vonatkozó diszaggregált értékek« címe alapján bejelentett kibocsátásoknál vagy megegyezik azokkal; a jelentést ki kell egészíteni a lista összeállításához alkalmazott módszer és adatok leírásával. A módszernek figyelembe kell vennie a talaj jellemzőit, az éghajlatot és a várt nyersanyaghozamokat.

(3) A IV. melléklet A. részében szereplő alapértelmezett értékeket, és a IV. melléklet D. részében a termelésre megállapított diszaggregált alapértelmezett értékeket csak akkor lehet alkalmazni, ha ezek nyersanyagát:

- a Közösségen kívüli területen termelték;
- a Közösségnek a (2) bekezdésben említett listákban szereplő területein termelték; vagy
- hulladékból vagy a mezőgazdasági, halászatból és akvakultúrából származó maradékoktól eltérő maradékból nyerték.

Az a), b) és c) pont hatálya alá nem tartozó bioüzemanyagok esetében a termeléshez megállapított tényleges értékeket kell alkalmazni.

(4) Legkésőbb 2010. március 31-ig a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a harmadik országokban található azon területek listái összeállításának megvalósíthatóságáról, amelyek esetében a mezőgazdasági nyersanyag termeléséből származó jellemző üvegházhatásúgáz-kibocsátás várhatóan alacsonyabb lesz a IV. melléklet D. részének »termelés« címe alatt bejelentett kibocsátásoknál vagy megegyezik azokkal; a jelentést lehetőség szerint ez a lista, valamint a lista összeállításához alkalmazott módszer és adatok leírása kíséri. A Bizottság adott esetben a tárgyhoz kapcsolódó javaslatokat csatol a jelentéséhez.

(5) A Bizottság legkésőbb 2012. december 31-ig, majd ezt követően két évente jelentést tesz a IV. melléklet B. és E. részének becsült jellemző és alapértelmezett értékeiről, különös figyelmet fordítva a közlekedésből és a feldolgozásból származó kibocsátásokra, és szükség esetén határoz az értékek korrekciójáról. Az irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 11. cikk (4) bekezdésében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kell elfogadni.

(6) A Bizottság 2010. december 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben felülvizsgálja a földhasználat közvetett megváltoztatása révén az üvegházhatású gázok kibocsátására gyakorolt hatást, valamint megvizsgálja e hatás csökkentésének módjait. Ezt a jelentést adott esetben olyan javaslat kíséri, amely az elérhető legjobb tudományos bizonyítékokon alapul, és konkrét módszertant tartalmaz a földhasználat közvetett megváltoztatása által okozott szénkészlet-változásokból eredő éves kibocsátások tekintetében, ezáltal biztosítva az ezen irányelvnek és különösen a 7b. cikk (2) bekezdésének való megfelelést.

A javaslatnak tartalmaznia kell az e módszertan alkalmazása előtt megkezdett befektetések kiszámíthatóságának biztosításához szükséges biztosítékokat. A 2013 vége előtt bioüzemanyagokat termelő létesítmények tekintetében az első albekezdésben említett intézkedések alkalmazása 2017 végéig nem eredményezheti azt, hogy az e létesítményekben termelt bioüzemanyagok ne feleljenek meg az ebben az irányelvben foglalt fenntarthatósági követelményeknek, feltéve hogy ezek a bioüzemanyagok legalább 45 %-os megtakarítást érnek el az üvegházhatású gázok kibocsátásában. Ez alkalmazandó a 2012. végéig bioüzemanyagokat termelő létesítmények kapacitására.

Az Európai Parlament és a Tanács törekszik arra, hogy legkésőbb 2012-ben határozatot hozzon a Bizottság által benyújtott ilyen javaslatok tárgyában.

(7) A IV. melléklet a műszaki vagy tudományos fejlődéshez igazítható, többek között olyan értékek hozzáadásával, amelyek az ugyanezen vagy más nyersanyagok esetében alkalmazandó további bioüzemanyag-előállítási módokra vonatkoznak, valamint a C. részben foglalt módszertan módosításával. Az irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 11. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kell elfogadni.

A IV. mellékletben foglalt alapértelmezett értékek és módszertan tekintetében különös figyelmet kell fordítani az alábbiakra:

- a hulladék és a maradékanyagok számításba vételének módszere,
- a társtermékek számításba vételének módszere,
- a kogeneráció számításba vételének módszere, és
- a mezőgazdasági gabonamaradványok társterméként való elismerése.

A növényi hulladékból vagy állati eredetű olajokból előállított biodízelre vonatkozó alapértelmezett értékeket a lehető leghamarabb felül kell vizsgálni.

Az alapértelmezett értékek IV. mellékletben szereplő listájának módosítása vagy kiegészítése során a következő szabályok betartásával kell eljárni:

- a) ha egy tényezőnek a teljes kibocsátáshoz való hozzájárulása kicsi, vagy ha a változás csekély, illetve ha a tényleges értékek megállapítása túlságosan költséges volna vagy nehézségekkel járna, az alapértelmezett értékek a normál termelési eljárásokra jellemző alapértelmezett értékek;

- b) minden más esetben az alapértelmezett értékeket óvatosan kell megállapítani a normál termelési eljárásokhoz képest.

(8) Részletes fogalom meghatározásokat kell kidolgozni, beleértve a IV. melléklet C. részének 9. pontjában felsorolt kategóriákhoz szükséges technikai specifikációt. Az irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 11. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kell elfogadni.

7e. cikk

A bioüzemanyagok fenntarthatóságára vonatkozó végrehajtási intézkedések és jelentések

(1) Az ezen irányelv 7b. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében, 7c. cikke (3) bekezdésének harmadik albekezdésében, 7c. cikke (6) bekezdésében, 7c. cikke (8) bekezdésében, 7d. cikke (5) bekezdésében, 7d. cikke (7) bekezdésének első albekezdésében és 7d. cikke (8) bekezdésében említett végrehajtási intézkedések teljes mértékben figyelembe veszik a 2009/28/EK irányelv céljait.

(2) A Bizottság által az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak benyújtandó, az ezen irányelv 7b. cikke (7) bekezdésében, 7c. cikke (2) bekezdésében, 7c. cikke (9) bekezdésében, 7d. cikke (4) bekezdésében, (5) bekezdésében és (6) bekezdésének első albekezdésében említett jelentéseket, valamint az ezen irányelv 7c. cikke (3) bekezdése első és ötödik albekezdésének és 7d. cikke (2) bekezdésének értelmében előterjesztett jelentéseket és információkat a 2009/28/EK irányelv és ezen irányelv alkalmazásában készítik és küldik el.

(*) HL L 30., 2009.1.31., 16. o.

(**) HL L 154., 2003.6.21., 1. o.”

7. A 8. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok a benzin esetében az EN 228:2004, a dízelüzemanyagok tekintetében pedig az EN 590:2004 európai szabványokban meghatározott analitikai módszerek segítségével kell ellenőrizniük a 3. és 4. cikk követelményeinek betartását.”

8. Az irányelv szövege a következő cikkel egészül ki:

„8a. cikk

Fém tartalmú adalékok

(1) A Bizottság felmérést végez a fém tartalmú adalékok tüzelőanyagokban történő felhasználásából származó egészségügyi és környezeti kockázatokról, és e célból vizsgálati módszert dolgoz ki. Következtetéseit legkésőbb 2012. december 31-ig benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(2) Az (1) bekezdésben hivatkozott vizsgálati módszerek kidolgozásáig a tüzelőanyagok metilciklopentadienil-mangán-trikarbonil (MMT) tartalmát 2011. január 1-től literenként 6 mg mangánkoncentrációra kell korlátozni. 2014. január 1-től a határérték 2 mg mangán literenként.

(3) A tüzelőanyagok (2) bekezdésben meghatározott MMT-tartalmára vonatkozó határértéket az (1) bekezdésben hivatkozott vizsgálati módszer alkalmazásával végzett értékelés alapján felül kell vizsgálni. Ha a kockázatértékelés indokoltá teszi, a határértéket nullára lehet csökkenteni. A határérték nem növelhető, kivéve ha azt a kockázatértékelés indokolta teszi. Az irányelv nem alapvető fontosságú eleminek módosítására irányuló ezen intézkedést a 11. cikk (4) bekezdésében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kell elfogadni.

(4) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a tüzelőanyag fémtartalmú adalék tartalmára vonatkozó címke láthatóan megjelenjen mindazon helyeken, ahol fémtartalmú adalékokat tartalmazó tüzelőanyagok kaphatók.

(5) A címke a következő szöveget tartalmazza: »Fém-tartalmú adalékot tartalmaz«.

(6) A címkét jól láthatóan a tüzelőanyag típusát jelző tájékoztatás helyére kell erősíteni. A címke méretének és betűtípusának jól láthatónak és könnyen olvashatónak kell lennie.»

9. A 9. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

Jelentéstétel

(1) A Bizottság 2012. december 31-ig, majd azt követően háromévente jelentést nyújt be és indokolt esetben ezen irányelv módosítására irányuló javaslatot terjeszt elő az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentés különösen a következőket veszi figyelembe:

- a) a gépjármű-technológiák alkalmazását és fejlődését, különös tekintettel a benzin és a dízelolaj megengedett maximális bioüzemanyag-tartalom határérték növelésének megvalósíthatóságáról és a 3. cikk (3) bekezdésében említett időpont felülvizsgálatának szükségességét;
- b) a közúti közlekedés járműveiből származó CO₂-kibocsátás mérséklésére irányuló közösségi politikát;
- c) a II. mellékletben szereplő követelményeknek és különösen a többgyűrűs aromás szénhidrogénekre vonatkozó határértéknek a nem közúti gépjárművekre (a belvízi hajókat is beleértve), mezőgazdasági és erdészeti traktorokra és kedvtelési célú vízi járművekre történő alkalmazásának lehetőségét;
- d) a tüzelőanyagokhoz adagolt detergensnek alkalmazásának terjedését;
- e) az MMT-től eltérő fémtartalmú adalékok tüzelőanyagokban való alkalmazását;

f) a benzinben és a dízelolaj előállításához használt komponensek teljes mennyiségét, figyelembe véve a környezetvédelemmel kapcsolatos közösségi jogszabályokat, ideértve azvízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet (*) és az ahhoz kapcsolódó irányelveket is;

g) az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére vonatkozó, a 7a. cikk (2) bekezdésében foglalt célérték kibocsátáskereskedelmi rendszerre gyakorolt hatásait;

h) a 2. cikk (6) és (7) bekezdése, valamint a 7a. cikk (2) bekezdése b) pontja kiigazításának lehetséges szükségességét az üvegházhatású gázok 2020-ra történő legfeljebb 10 %-os csökkentésére vonatkozó célérték eléréséhez való lehetséges hozzájárulás értékelése céljából. Az értékelés szempontjainak a tüzelőanyagokból és energiából származó, teljes életciklusra és energiaegységként számított üvegházhatású gázkibocsátás Közösségen belüli csökkentésének lehetőségén kell alapulniuk, figyelembe véve a környezet szempontjából biztonságos CO₂-kivonási és -tárolási technológiák és az elektromos járművek terén elért előrelépéseket, valamint az ilyen kibocsátáscsökkentési módszerek 7a. cikk (2) bekezdés b) pontjában hivatkozott költséghatékonyságát;

i) a forgalmazókra vonatkozó, a teljes életciklusra és energiaegységként számított üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak a 7a. cikk (5) bekezdése b) pontjában említett, tüzelőanyagokra vonatkozó alapkövetelményekhez képest 2 %-kal történő csökkentésére irányuló további intézkedések bevezetésének lehetőségét a Kiotói Jegyzőkönyv tiszta fejlesztési mechanizmusa szerint vásárolt kibocsátási egységeknek az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról szóló 2003/87/EK irányelvben meghatározott feltételeknek megfelelő felhasználása révén, az üvegházhatású gázoknak a 7a. cikk (2) bekezdés c) pontjában hivatkozott 2020-ra történő legfeljebb 10 %-os csökkentésére vonatkozó célérték eléréséhez való lehetséges hozzájárulások további értékelése céljából;

j) a benzin esetében a nyári időszak során engedélyezett maximális gőznyomás 60 kPa alatti értékre történő csökkentésének frissített költség-haszon elemzését és hatásvizsgálatát.

(2) Legkésőbb 2014-ben a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a 7a. cikkben hivatkozott, az üvegházhatású gázok 2020-ig történő csökkentésére vonatkozó célérték megvalósulásáról, figyelembe véve, hogy a célértéknek összhangban kell lennie a 2009/28/EK irányelv 3. cikke (3) bekezdésében hivatkozott célértékkel a közlekedés területén a megújuló energiaforrásokból előállított energia tekintetében az irányelv 23. cikke (8) bekezdésében és 23. cikke (9) bekezdésében hivatkozott jelentések fényében.

Adott esetben a Bizottság a jelentéséhez a célérték módosítására vonatkozó javaslatot csatol.

(*) HL L 327., 2000.12.22., 1. o.”

10. A 10. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ha a műszaki fejlődés következtében ki kell igazítani az I. vagy a II. mellékletben említett engedélyezett analitikai módszereket, a 11. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással az irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló módosításokat lehet elfogadni. A III. mellékletet is a műszaki vagy tudományos fejlődéshez lehet igazítani. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló ezen intézkedést a 11. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kell elfogadni.”

11. A 11. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„11. cikk

A bizottság eljárása

(1) A (2) bekezdésben említett esetek kivételével a Bizottság munkáját a tüzelőanyagok minőségével foglalkozó bizottság segíti.

(2) A 7b., 7c. és 7d. cikkek alapján a bioüzemanyagok fenntarthatóságával kapcsolatos ügyekben a Bizottságot a 2009/28/EK irányelv 25. cikke (2) bekezdésében említett »Bioüzemanyagok és folyékony bio-energiatorozók fenntarthatóságával foglalkozó bizottság« segíti.

(3) Az erre a bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 3. és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

(4) Az erre a bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.”

12. A 14. cikket el kell hagyni.

13. Az I., II., III. és IV. melléklet helyébe az ezen irányelv mellékletének szövege lép.

2. cikk

Az 1999/32/EK irányelv módosításai

Az 1999/32/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

a) a 3. pont helyébe a következő szöveg lép:

„3. »tengeri hajózásban használatos tüzelőanyag«: bármely ásványolaj eredetű folyékony tüzelőanyag, amelynek rendeltetése a hajón történő felhasználás, vagy amelyet a hajón használnak fel, beleértve az ISO 8217 meghatározás szerinti tüzelőanyagokat is. Magában foglal minden olyan ásványolaj eredetű folyékony tüzelőanyagot, amelyet a nem közúti gépjárművekbe és berendezésekbe szánt belső égésű motorok gáz- és szilárd halmazállapotú szennyezőanyag-kibocsátása elleni intézkedésekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1997. december 16-i 97/68/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben (*) és a kedvtelési célú

vízi járművekre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1994. június 16-i 94/25/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben (**) meghatározott belvízi hajókon vagy kedvtelési célú vízi járműveken használnak fel, amikor ezek a vízi járművek a tengeren tartózkodnak;

(*) HL L 59., 1998.2.27., 1. o.

(**) HL L 164., 1994.6.30., 15. o.”;

b) a 3j. pontot el kell hagyni.

2. A 4b. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép: „A Közösség kikötőiben horgonyzó hajók által használt tengeri hajózásban használatos tüzelőanyag maximális kéntartalma”;

b) az (1) bekezdésben az a) pontot el kell hagyni;

c) a (2) bekezdés b) pontját el kell hagyni.

3. A 6. cikk (1a) bekezdésének harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A mintavételezést a tüzelőanyag maximális kéntartalmára vonatkozó korlátozás hatálybalépésének napján kell megkezdeni. Az ellenőrzést megfelelő gyakorisággal, megfelelő mennyiségben és olyan módon kell végezni, hogy a minták reprezentatívak legyenek a vizsgált tüzelőanyag tekintetében és a megfelelő tengersizségeken és kikötőkben tartózkodó vízi járművek által használt tüzelőanyag tekintetében.”

3. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 93/12/EGK irányelv hatályát veszti.

4. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy legkésőbb 2010. december 31-ig ennek az irányelvnek megfeleljenek.

A tagállamok haladéktalanul megküldik a Bizottságnak e rendelkezéseik szövegét.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok megküldik a Bizottságnak nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

5. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

6. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a címzettjei a tagállamok.

Kelt Strasbourgban, 2009. április 23-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
H.-G. PÖTTERING

a Tanács részéről
az elnök
P. NEČAS

MELLÉKLET

„I. MELLÉKLET

**A KÜLSŐ GYÚJTÁSÚ MOTORRAL FELSZERELT JÁRMŰVEKBEN FELHASZNÁLT, FORGALOMBAN LÉVŐ
TÜZELŐANYAGOK KÖRNYEZETVÉDELMI ELŐÍRÁSAI**

Típus: **Benzin**

Paraméter ⁽¹⁾	Egység	Határértékek ⁽²⁾	
		Minimum	Maximum
Kísérleti oktánszám		95 ⁽³⁾	—
Motoroktánszám		85	—
Gőznyomás, nyári időszakban ⁽⁴⁾	kPa	—	60,0 ⁽⁵⁾
Desztilláció:			
– Elpárologtatott mennyiség, 100 °C-ig	% v/v	46,0	—
– Elpárologtatott mennyiség, 150 °C-ig	% v/v	75,0	—
Szénhidrogéncsoport-összetétel:			
– olefintartalom	% v/v	—	18,0
– aromástartalom	% v/v	—	35,0
– benzoltartalom	% v/v	—	1,0
Oxigéntartalom	% m/m		3,7
Oxigéntartalmú szerves vegyületek			
– metanol	% v/v		3,0
– etanol (szükség lehet stabilizáló anyagokra)	% v/v		10,0
– izopropil-alkohol	% v/v	—	12,0
– terc-butil-alkohol	% v/v	—	15,0
– izobutil-alkohol	% v/v	—	15,0
– éterek (öt vagy nagyobb szénatomszámúak)	% v/v	—	22,0
– egyéb oxigéntartalmú szerves vegyületek ⁽⁶⁾	% v/v	—	15,0
Kéntartalom	mg/kg	—	10,0
Ólomtartalom	g/l	—	0,005

⁽¹⁾ Az EN 228:2004 szabványban előírt vizsgálati módszereket kell alkalmazni. A tagállamok az EN 228:2004 szabvány helyébe lépő szabványokban meghatározott analitikai módszert is alkalmazhatják abban az esetben, ha bizonyítható, hogy az legalább ugyanakkora pontosságú, mint az az analitikai módszer, amelynek helyébe lépett.

⁽²⁾ A megadott értékek „valós értékek”. A határértékek meghatározása az EN ISO 4259:2006 „Ásványolajtermékek. A vizsgálati módszerekre vonatkozó precizitási adatok meghatározása és alkalmazása” szabványban szereplő feltételekkel, a minimumérték meghatározása pedig 2R pozitív különbség figyelembevételével történt (R = ismételtetés). Az egyes mérési eredményeket az EN ISO 4259:2006 szabványban leírt kritériumok alapján kell értelmezni.

⁽³⁾ A tagállamok határozhatnak úgy, hogy továbbra is engedélyezik a legalább 81-es motoroktánszámú (MON) és a legalább 91-es kísérleti oktánszámú (RON) ólommentes normál benzin forgalomba hozatalát.

⁽⁴⁾ A nyári időszak legkésőbb május 1-jén kezdődik, és legkorábban szeptember 30-án ér véget. Azokban a tagállamokban, ahol alacsony nyári környezeti hőmérséklet uralkodik, a nyári időszak legkésőbb június 1-jén kezdődik, és legkorábban augusztus 31-én ér véget.

⁽⁵⁾ Azon tagállamok esetében, ahol alacsony nyári környezeti hőmérséklet uralkodik, és amelyek a 3. cikk (4) és (5) bekezdésével összhangban eltéréssel éltek, a gőznyomás legnagyobb értékének 70,0 kPa-nak kell lennie. Azon tagállamok esetében, amelyek a 3. cikk (4) és (5) bekezdésével összhangban az etanoltartalmú benzinek tekintetében eltéréssel éltek a megengedett maximális gőznyomás értékre a 60 kPa-hoz képest a III. mellékletben meghatározott eltéréssel megnövelt határérték alkalmazandó.

⁽⁶⁾ Az EN 228:2004 szabvány szerinti értéknél nem magasabb végforráspontú egyéb monoalkoholok és éterek.

II. MELLÉKLET

**A KOMPRESSZIÓS GYÚJTÁSÚ MOTOROKKAL FELSZERELT JÁRMŰVEKBE FELHASZNÁLT,
FORGALOMBAN LÉVŐ TÜZELŐANYAGOK KÖRNYEZETVÉDELMI ELŐÍRÁSAI**

Típus: **Dízelolaj**

Paraméter ⁽¹⁾	Egység	Határértékek ⁽²⁾	
		Minimum	Maximum
Cetánszám		51,0	—
Sűrűség 15 °C-on	kg/m ⁽³⁾	—	845,0
Desztilláció:			
– 95 % v/v átdestillálásának hőmérséklete:	°C	—	360,0
Többgyűrűs aromás szénhidrogének	% m/m	—	8,0
Kéntartalom	mg/kg	—	10,0
Zsírsav-metilészter (FAME) tartalom – EN 14078	% v/v	—	7,0 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Az EN 590:2004 szabványban előírt vizsgálati módszereket kell alkalmazni. A tagállamok az EN 590:2004 szabvány helyébe lépő szabványokban meghatározott analitikai módszert is alkalmazhatják abban az esetben, ha bizonyítható, hogy az legalább ugyanakkora pontosságú, mint az az analitikai módszer, amelynek helyébe lépett.

⁽²⁾ A megadott értékek „valós értékek”. A határértékek meghatározása az EN ISO 4259:2006 „Ásványolajtermékek. A vizsgálati módszerekre vonatkozó precizitási adatok meghatározása és alkalmazása” szabványban szereplő feltételekkel, a minimumérték meghatározása pedig 2R pozitív különbség figyelembevételével történt (R = ismételtetés). Az egyes mérési eredményeket az EN ISO 4259:2006 szabványban leírt kritériumok alapján kell értelmezni.

⁽³⁾ A FAME-nek ki kell elégítenie az EN 14214 szabvány követelményeit.

III. MELLÉKLET

A BIOETANOL-TARTALMÚ BENZINEK GŐZNYOMÁSÁNAK MEGENGEDETT ELTÉRÉSE

Bioetanoltartalom (% v/v)	A gőznyomás megengedett eltérése (kPa)
0	0
1	3,65
2	5,95
3	7,20
4	7,80
5	8,0
6	8,0
7	7,94
8	7,88
9	7,82
10	7,76

A táblázatban nem szereplő közbenső bioetanoltartalom-értékek esetén a gőznyomás megengedett eltérését lineáris interpolációval kell meghatározni a közvetlenül az adott közbenső bioetanoltartalom alatt, illetőleg felett található bioetanoltartalomhoz tartozó értékekből.

IV. MELLÉKLET

**A BIOÜZEMANYAGOKBÓL SZÁRMAZÓ, TELJES ÉLETCIKLUSRA SZÁMÍTOTT
ÜVEGHÁZHATÁSÚGÁZ-KIBOCSÁTÁS KISZÁMÍTÁSÁRA VONATKOZÓ SZABÁLYOK**

A. Jellemző és alapértelmezett értékek a bioüzemanyagok esetében, ha azokat a földhasználat megváltozásából adódó nettó szénkibocsátás nélkül állítják elő

Bioüzemanyag-előállítási mód	Az üvegházhatású gázok kibocsátásában jelentkező csökkenés jellemző értéke	Az üvegházhatású gázok kibocsátásában jelentkező csökkenés alapértelmezett értéke
cukorrépa-etanol	61 %	52 %
búza-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag megjelölése nélkül)	32 %	16 %
búza-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag kogenerációs lignit erőműben)	32 %	16 %
búza-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz hagyományos kazánban)	45 %	34 %
búza-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag kogenerációs földgáz erőműben)	53 %	47 %
búza-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag kogenerációs szalma erőműben)	69 %	69 %
a Közösségben előállított kukorica-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag kogenerációs földgáz erőműben)	56 %	49 %
cukornád-etanol	71 %	71 %
az etil-terc-butiléter megújuló energiaforrásokból előállított része (ETBE)	az etanol alkalmazott előállítási módjának értékével megegyező	
a tercier-amil-etil-éter megújuló energiaforrásokból előállított része (TAEE)	az etanol alkalmazott előállítási módjának értékével megegyező	
repce-biodízel	45 %	38 %
napraforgó-biodízel	58 %	51 %
szójaolaj-biodízel	40 %	31 %
pálmaolaj-biodízel (meg nem határozott eljárás)	36 %	19 %
pálmaolaj-biodízel (az eljárás során metán-megkötés történik az olajsajtolóban)	62 %	56 %
hulladék növényi vagy állati eredetű (*) olajokból előállított biodízel	88 %	83 %
hidrogénezett növényi olaj repceből	51 %	47 %
hidrogénezett növényi olaj napraforgóból	65 %	62 %
hidrogénezett növényi olaj pálmaolajból (meg nem határozott eljárás)	40 %	26 %
hidrogénezett növényi olaj pálmaolajból (az eljárás során metán-megkötés történik az olajsajtolóban)	68 %	65 %
tiszta növényi olaj repceből	58 %	57 %
biogáz szerves kommunális hulladékból sűrített földgázként	80 %	73 %
biogáz nedves trágyából sűrített földgázként	84 %	81 %
biogáz száraz trágyából sűrített földgázként	86 %	82 %

(*) A nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre vonatkozó egészségügyi előírások megállapításáról szóló, 2002. október 3-i 1774/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ szerinti 3. kategóriába tartozó anyagként besorolt állati melléktermékekből előállított, állati eredetű olaj kivételével.

(¹) HL L 273., 2002.10.10., 1. o.

B. Becsült jellemző és alapértelmezett értékek az olyan jövőbeli bioüzemanyagok esetében, amelyek 2008 januárjában nem voltak vagy csak elhanyagolható mennyiségben voltak jelen a piacon, ha azokat a földhasználat megváltozásából adódó nettó szénkibocsátás nélkül állítják elő

Bioüzemanyag-előállítási mód	Az üvegházhatású gázok kibocsátásában jelentkező csökkenés jellemző értéke	Az üvegházhatású gázok kibocsátásában jelentkező csökkenés alapértelmezett értéke
búzaszalma-etanol	87 %	85 %
hulladékfa-etanol	80 %	74 %
termesztettfa-etanol	76 %	70 %
hulladékfa alapú Fischer-Tropsch dízel	95 %	95 %
termesztettfa alapú Fischer-Tropsch dízel	93 %	93 %
hulladékfa dimetil-éter (DME)	95 %	95 %
termesztettfa-DME	92 %	92 %
hulladékfa-metanol	94 %	94 %
termesztettfa-metanol	91 %	91 %
a metil-terc-butiléter megújuló energiaforrásokból előállított része (MTBE)	a metanol alkalmazott előállítási módjának értékével megegyező	

C. Módszertan

1. A bioüzemanyagok előállítása és használata által kiváltott üvegházhatású gázkibocsátást a következők szerint kell kiszámítani:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee},$$

ahol:

- E = az üzemanyag használata során keletkező összes kibocsátás;
 e_{ec} = a nyersanyagok kitermelése vagy termesztése során keletkező kibocsátások;
 e_l = a földhasználat megváltozása által okozott szénkészlet-változásokból eredő éves kibocsátások;
 e_p = a feldolgozás során keletkező kibocsátások;
 e_{td} = a szállítás és a disztribúció során keletkező kibocsátások;
 e_u = az üzemanyag használatából eredő kibocsátások;
 e_{sca} = a jobb mezőgazdasági gazdálkodás révén a talaj szénmegkötő képességéből eredő kibocsátás-csökkentés;
 e_{ccs} = a szén megkötéséből és geológiai tárolásából eredő kibocsátás-csökkentés;
 e_{ccr} = a szén megkötéséből és helyettesítéséből eredő kibocsátás-csökkenés; és
 e_{ee} = a kogenerációból származó villamosenergia-többletből eredő kibocsátás-csökkenés.

A gépek és berendezések gyártása során keletkező kibocsátásokat nem kell figyelembe venni.

2. A tüzelőanyagokból eredő üvegházhatású gázkibocsátást (E) az egy MJ tüzelőanyagra jutó CO_2 grammjának egyenértékében kell kifejezni, $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.
3. A 2. ponttól eltérve a $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$ -ban kiszámított értékeket ki lehet igazítani a hasznos üzem tekintetében a tüzelőanyagok között tapasztalható különbségek figyelembevételére érdekében, km/MJ -ban kifejezve. Ilyen kiigazításokra csak akkor van lehetőség, ha a hasznos üzem tekintetében fennálló különbségeket bizonyítékokkal alátámasztják.
4. A bioüzemanyagok használatából eredő, az üvegházhatású gázok kibocsátásában jelentkező csökkenést a következők szerint kell kiszámítani:

$$\text{CSÖKKENÉS} = (E_F - E_B)/E_F,$$

ahol:

- E_B = a bioüzemanyag használatából eredő összes kibocsátás; és
 E_F = a fosszilisüzemanyag-komparátor használatából eredő összes kibocsátás.

5. Az 1. pont alkalmazásában a CO₂, N₂O és CH₄ üvegházhatású gázokat kell figyelembe venni. A CO₂-egyenérték kiszámításához a fent említett gázokat a következő értékekkel kell figyelembe venni:

CO₂: 1

N₂O: 296

CH₄: 23

6. A nyersanyagok kitermelése vagy termesztése során keletkező kibocsátásokba (e_{cc}), beletartoznak a kitermelés vagy a mezőgazdasági termesztési eljárások során keletkező kibocsátások; a nyersanyagok begyűjtése során keletkező kibocsátások; a hulladékokból és a szivárgásokból eredő kibocsátások; és a kinyeréshez vagy a termeléshez használt vegyszerek vagy egyéb termékek előállítása során keletkező kibocsátások. A nyersanyagtermelés vonatkozásában a szén-dioxid-megkötést nem kell figyelembe venni. Az olajkitermelést kísérő fáklyázásból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak a világ bármely pontján bekövetkező bizonyított csökkenését le kell vonni. A termesztésből eredő kibocsátásokra vonatkozó, a tényleges értékek használatának alternatíváját jelentő becslések kiszámíthatók az alapértelmezett értékek kiszámításánál figyelembe vett földrajzi területeknél kisebb területekre kiszámított átlagokból.
7. A földhasználat megváltozása által okozott szénkészlet-változásokból eredő éves kibocsátások (e_i), kiszámításához az összes kibocsátásokat egyenlően el kell osztani 20 évre. Az ilyen kibocsátások kiszámítása során a következő szabályt kell alkalmazni:

$$e_i = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B \quad (1)$$

ahol:

e_i = a földhasználat megváltozása által okozott szénkészlet-változásokból eredő éves kibocsátások (a bioüzemanyagból származó energia egy egységére jutó CO₂-egyenérték tömegeként számítva);

CS_R = a referencia-földhasználathoz hozzárendelt területegységenkénti szénkészlet (a területegységre jutó szén tömegében mérve, beleértve a talajt és a vegetációt is). A referencia-földhasználat a 2008 januárjában vagy a nyersanyag előállítása előtt 20 évvel aktuális földhasználat, bármelyik is a későbbi;

CS_A = a tényleges földhasználathoz hozzárendelt területegységenkénti szénkészlet (a területegységre jutó szén tömegében mérve, beleértve a talajt és a vegetációt is). Azokban az esetekben, ahol a szénkészlet egy évnél hosszabb ideig halmozódik fel, a CS_A-hoz rendelt érték a húsz év elteltével vagy a gabona beérésekor becsült területegységenkénti szénkészlet, a korábban bekövetkező figyelembevételével;

P = a növény produktivitása (a bioüzemanyagokból egységnyi területen évente előállított energia); és

e_B = 29 gCO_{2eq}/MJ értékű bónusz olyan bioüzemanyagokra, amelyek esetében a biomasszát a termelésbe viszaállított, degradálódott földterületről nyerik, és a 8. pontban felsorolt feltételek teljesülnek.

8. A 29 gCO_{2eq}/MJ értékű bónusz akkor adható meg, ha az adott földterületről bizonyítható, hogy:
- 2008 januárjában nem állt mezőgazdasági vagy más célú használat alatt; és
 - az alábbi kategóriák valamelyikébe tartozik:
 - súlyosan degradálódott földterület, beleértve a korábban mezőgazdasági célra használt földterületeket is;
 - erősen szennyezett földterület.

A 29 gCO_{2eq}/MJ értékű bónusz a földterület mezőgazdasági használatra való átállításának időpontjától számított legfeljebb 10 évig érvényes, feltéve hogy az i. alpontba tartozó földterületek esetében biztosított a szénkészlet folyamatos növekedése és az erózió jelentős csökkentése, a ii. alpontba tartozó földterületek esetében pedig a talajszennyeződés mértéke csökken.

9. A 8. pont b) alpontjában említett kategóriák meghatározása a következő:
- „súlyosan degradálódott földterület”: olyan földterület, amelynek esetében hosszabb időszak során jelentős szikesedés volt tapasztalható, vagy amelynek a szervesanyag-tartalma különösen alacsony, és súlyosan erodálódott;
 - „erősen szennyezett földterület”: olyan földterület, amely a talajszennyeződés mértéke miatt élelmiszer- vagy takarmánytermelésre nem alkalmas.

Ide tartoznak azok a földterületek is, amelyekről a Bizottság a 7c. cikk (3) bekezdése negyedik albekezdésének megfelelően határozatot hozott.

(1) A CO₂ molekulatömegének (44,010 g/mol) a szén molekulatömegével (12,011 g/mol) való elosztása révén kapott hányados 3,664.

10. A 2009/28/EK irányelv V. melléklete C. részének 10. pontja értelmében elfogadott iránymutatások szolgálnak ezen irányelv alkalmazásában a talajban lévő szén-dioxid-készletek kiszámításának alapjául.
11. A feldolgozás során keletkező kibocsátásokba (e_p) beletartoznak maguk a feldolgozás során keletkező kibocsátások; a hulladékokból és a szivárgásokból eredő kibocsátások; és a feldolgozáshoz használt vegyszerek vagy egyéb termékek előállítása során keletkező kibocsátások.

A nem az üzemanyag-előállító üzemben előállított villamosenergia-fogyasztás elszámolásához ennek a villamos energiának az előállítására és elosztására jellemző üvegházhatásúgáz-kibocsátás-intenzitást úgy kell tekinteni, hogy az megegyezik az egy meghatározott régióban a villamos energia előállítására és elosztására jellemző átlagos kibocsátási intenzitással. E szabály alóli kivételként a termelők átlagértéket is alkalmazhatnak egy egyedi villamosenergia-előállító üzem esetében az ebben az üzemben megtermelt villamos energiára, ha ez az üzem nem csatlakozik a villamosenergia-hálózathoz.

12. A szállítás és az elosztás során keletkező kibocsátásokba (e_{id}) beletartoznak a nyersanyagok és a félkész anyagok szállítása és tárolása során keletkező kibocsátások és a késztermékek tárolása és elosztása során keletkező kibocsátások. A szállítás és az elosztás során keletkező, a 6. pont szerint figyelembe veendő kibocsátásokra ez a pont nem terjed ki.
13. Az üzemanyag felhasználásából eredő kibocsátásokat (e_u) a bioüzemanyagok esetében nullának kell tekinteni.
14. A szén megkötéséből és geológiai tárolásából eredő kibocsátáscsökkenésbe (e_{ccs}) – amelyet az e_p értékben még nem vettek figyelembe – csak azok a kibocsátott CO_2 megkötésével és tárolásával elkerült kibocsátások számíthatók bele, amelyek közvetlenül összefüggnek az üzemanyag kitermelésével, szállításával, feldolgozásával és elosztásával.
15. A szén megkötéséből és helyettesítéséből eredő kibocsátáscsökkenésbe (e_{ccr}) csak az olyan CO_2 -megkötéssel elkerült kibocsátások számíthatók bele, amelyek esetében a szén biomassza eredetű, és azt a fosszilis CO_2 helyettesítésére használják kereskedelmi termékekben és szolgáltatásokban.
16. A kogenerációból származó villamosenergia-többletből eredő kibocsátáscsökkenést (e_{ec}) csak az olyan üzemanyag-előállító rendszerek által termelt többlet villamos energia vonatkozásában lehet figyelembe venni, amelyek kogenerációs elven működnek, kivéve ha a kogenerációhoz használt üzemanyag a mezőgazdasági növényi maradványon kívüli társtermék. Ennek a többlet villamos energiának az elszámolásához a kogenerációs egység méretét úgy kell tekinteni, hogy az megegyezik az ahhoz szükséges minimális mérettel, hogy a kogenerációs egység szolgáltatni tudja az üzemanyag-termeléshez szükséges hőt. Az ezzel a többlet villamos energiával összefüggésben keletkező, az üvegházhatású gázok kibocsátásában jelentkező csökkenést úgy kell tekinteni, hogy az megegyezik azzal a mennyiségű üvegházhatású gázzal, amelyet megegyező mennyiségű villamos energiának a kogenerációs egységben használttal azonos üzemanyaggal történő előállítása során bocsátott ki.
17. Ha az üzemanyag-előállítási eljárás kombinálva állítja elő azt az üzemanyagot, amelynek vonatkozásában a kibocsátást számítják és egy vagy több egyéb terméket („társtermékek”), akkor az üvegházhatású gázkibocsátást meg kell osztani az üzemanyag vagy annak köztes terméke és a társtermékek között azok energiatartalmának arányában (ez utóbbit a villamos energián kívüli társtermékek esetében az alsó fűtőértéken kell meghatározni).
18. A 17. pontban említett számítás alkalmazásában a szétosztandó kibocsátások az $e_{ec} + e_i + e_p$, e_{id} és e_{ec} azon hányada, amelyre az előállítási folyamat azon lépéséig bezárólag kerül sor, amikor melléktermékeket állítanak elő. Ha az életciklus során a folyamat egy korábbi lépésében a melléktermékekhez való hozzárendelésre került sor, akkor azoknak a kibocsátásoknak azt a hányadát kell az összes kibocsátás helyett erre a célra felhasználni, amelyet az utolsó ilyen folyamatlépésben a közbenső üzemanyagtermékhez kiosztottak.

Minden mellékterméket, beleértve a 16. pont hatálya alá nem tartozó villamos energiát is, e számításához figyelembe kell venni, kivéve a mezőgazdasági növényi maradványokat, ideértve a szalmát, a kipréselt kukornádat, a héjakat, a kukoricacsöveket és a dióhéjat. A negatív energiatartalmú melléktermékeket nulla energiatartalommal rendelkezőnek kell tekinteni a számítás során.

A hulladékokat, a mezőgazdasági növényi maradványokat, beleértve a szalmát, a kipréselt kukornádat, a héjakat, a kukoricacsöveket és a dióhéjat, és a feldolgozás során keletkező maradványokat, beleértve a nyers glicerint (a nem finomított glicerint), az életciklus alatti üvegházhatású gázkibocsátásuk tekintetében nulla értékkel kell figyelembe venni ezen anyagok begyűjtési folyamatáig.

A finomítókban előállított üzemanyagok esetében a 17. pontban említett számítás alkalmazásában az elemzés egysége a finomító.

19. A 4. pontban említett számítás alkalmazásában a fosszilisüzemanyag-komparátor E_F a legutóbbi rendelkezésre álló tényleges átlagos kibocsátás a Közösségben elfogyasztott benzin és dízel fosszilis része tekintetében az ezen irányelv értelmében jelentettek szerint. Ha nem áll rendelkezésre adat a $83,8 \text{ gCO}_{2eq}/\text{MJ}$ értéket kell alkalmazni.

D. A bioüzemanyagokra vonatkozó diszaggregált alapértelmezett értékek

A termelésre vonatkozó diszaggregált értékek: „ e_{ec} ” az e melléklet C. részében meghatározottak szerint

Bioüzemanyag-előállítási mód	Jellemző üvegházhatású gázkibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)	Alapértelmezett üvegházhatású gázkibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)
cukorrépa-etanol	12	12
búza-etanol	23	23
a Közösségben előállított kukorica-etanol	20	20
cukornád-etanol	14	14
az etil-terc-butiléter megújuló energiaforrásokból előállított része (ETBE)	az etanol alkalmazott előállítási módjának értékével megegyező	
a tercier-amil-etil-éter megújuló energiaforrásokból előállított része (TAE)	az etanol alkalmazott előállítási módjának értékével megegyező	
repce-biodízel	29	29
napraforgó-biodízel	18	18
szójaolaj-biodízel	19	19
pálmaolaj-biodízel	14	14
növényi hulladékból vagy állati eredetű (*) olajokból előállított biodízel	0	0
hidrogénnel kezelt növényi olaj repceből	30	30
hidrogénnel kezelt növényi olaj napraforgóból	18	18
hidrogénnel kezelt növényi olaj pálmaolajból	15	15
tiszta növényi olaj repceből	30	30
biogáz organikus háztartási hulladékból sűrített földgázként	0	0
biogáz nedves trágyából sűrített földgázként	0	0
biogáz száraz trágyából sűrített földgázként	0	0

(*) Az 1774/2002/EK rendelet szerint 3. kategóriájú anyagként besorolt állati eredetű melléktermékekből előállított állati eredetű olajok kivételével.

A feldolgozásra vonatkozó diszaggregált értékek (beleértve a villamosenergia-többletet is): „ $e_p - e_{ec}$ ” az e melléklet C. részében meghatározottak szerint

Bioüzemanyag-előállítási mód	Jellemző üvegházhatású gázkibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)	Alapértelmezett üvegházhatású gázkibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)
cukorrépa-etanol	19	26
búza-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag megjelölése nélkül)	32	45
búza-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag kogenerációs lignit erőműben)	32	45
búza-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz hagyományos kazánban)	21	30
búza-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag kogenerációs földgáz erőműben)	14	19
búza-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag szalma kogenerációs erőműben)	1	1
a Közösségben előállított kukorica-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag kogenerációs földgáz erőműben)	15	21
cukornád-etanol	1	1

Bioüzemanyag-előállítási mód	Jellemző üvegházhatású gázkibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)	Alapértelmezett üvegházhatású gázkibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)
az ETBE megújuló energiaforrásokból előállított része	az etanol alkalmazott előállítási módjának értékével megegyező	
a TAE megújuló energiaforrásokból előállított része	az etanol alkalmazott előállítási módjának értékével megegyező	
repce-biodízel	16	22
napraforgó-biodízel	16	22
szójaolaj-biodízel	18	26
pálmaolaj-biodízel (meg nem határozott eljárás)	35	49
pálmaolaj-biodízel (az eljárás során metán-megkötés történik az olajsajtolóban)	13	18
növényi hulladékból vagy állati eredetű olajokból előállított biodízel	9	13
hidrogénezett növényi olaj repceből	10	13
hidrogénezett növényi olaj napraforgóból	10	13
hidrogénezett növényi olaj pálmaolajból (meg nem határozott eljárás)	30	42
hidrogénezett növényi olaj pálmaolajból (az eljárás során metán-megkötés történik az olajsajtolóban)	7	9
tiszta növényi olaj repceből	4	5
biogáz organikus háztartási hulladékból sűrített földgázként	14	20
biogáz nedves trágyából sűrített földgázként	8	11
biogáz száraz trágyából sűrített földgázként	8	11

A szállításra és elosztásra vonatkozó diszaggregált értékek: „e_{td}”: az e melléklet C. részében meghatározottak szerint

Bioüzemanyag-előállítási mód	Jellemző üvegházhatású gázkibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)	Alapértelmezett üvegházhatású gázkibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)
cukorrépa-etanol	2	2
búza-etanol	2	2
a Közösségben előállított kukorica-etanol	2	2
cukornád-etanol	9	9
az ETBE megújuló energiaforrásokból előállított része	az etanol alkalmazott előállítási módjának értékével megegyező	
a TAE megújuló energiaforrásokból előállított része	az etanol alkalmazott előállítási módjának értékével megegyező	
repce-biodízel	1	1
napraforgó-biodízel	1	1
szójaolaj-biodízel	13	13
pálmaolaj-biodízel	5	5
növényi hulladékból vagy állati eredetű olajokból előállított biodízel	1	1
hidrogénezett növényi olaj repceből	1	1
hidrogénezett növényi olaj napraforgóból	1	1
hidrogénezett növényi olaj pálmaolajból	5	5
tiszta növényi olaj repceből	1	1
biogáz organikus háztartási hulladékból sűrített földgázként	3	3
biogáz nedves trágyából sűrített földgázként	5	5
biogáz száraz trágyából sűrített földgázként	4	4

A termelésre, feldolgozásra, szállításra és elosztásra vonatkozóan összesen

Bioüzemanyag-előállítási mód	Jellemző üvegházhatású gáz kibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)	Alapértelmezett üvegházhatású gáz kibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)
cukorrépa-etanol	33	40
búza-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag megjelölése nélkül)	57	70
búza-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag kogenerációs lignit erőműben)	57	70
búza-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz hagyományos kazánban)	46	55
búza-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag kogenerációs földgáz erőműben)	39	44
búza-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag kogenerációs szalma erőműben)	26	26
a Közösségben előállított kukorica-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag kogenerációs földgáz erőműben)	37	43
cukornád-etanol	24	24
az ETBE megújuló energiaforrásokból előállított része	az etanol alkalmazott előállítási módjának értékével megegyező	
a TAE megújuló energiaforrásokból előállított része	az etanol alkalmazott előállítási módjának értékével megegyező	
repce-biodízel	46	52
napraforgó-biodízel	35	41
szójaolaj-biodízel	50	58
pálmaolaj-biodízel (meg nem határozott eljárás)	54	68
pálmaolaj-biodízel (az eljárás során metán-megkötés történik az olajsajtolóban)	32	37
növényi hulladékból vagy állati eredetű olajokból előállított biodízel	10	14
hidrogénezett növényi olaj repceből	41	44
hidrogénezett növényi olaj napraforgóból	29	32
hidrogénezett növényi olaj pálmaolajból (meg nem határozott eljárás)	50	62
hidrogénezett növényi olaj pálmaolajból (az eljárás során metán-megkötés történik az olajsajtolóban)	27	29
tiszta növényi olaj repceből	35	36
biogáz organikus háztartási hulladékból sűrített földgázként	17	23
biogáz nedves trágyából sűrített földgázként	13	16
biogáz száraz trágyából sűrített földgázként	12	15

E. **Becsült diszaggregált értékek az olyan jövőbeli bioüzemanyagok esetében, amelyek 2008 januárjában nem voltak jelen a piacon, vagy csak elhanyagolható mennyiségben voltak jelen**

A termelésre vonatkozó diszaggregált értékek: „e_{ec}” az e melléklet C. részében meghatározottak szerint

Bioüzemanyag-előállítási mód	Jellemző üvegházhatású gáz kibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)	Alapértelmezett üvegházhatású gáz kibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)
búzaszalma-etanol	3	3
hulladékfa-etanol	1	1
termesztettfa-etanol	6	6
hulladékfa alapú Fischer-Tropsch dízel	1	1
termesztettfa alapú Fischer-Tropsch dízel	4	4
hulladékfa dimetil-éter (DME)	1	1
termesztettfa dimetil-éter (DME)	5	5
hulladékfa-metanol	1	1
termesztettfa-metanol	5	5
az metil-terc-butiléter megújuló energiaforrásokból előállított része (MTBE)	a metanol alkalmazott előállítási módjának értékével megegyező	

A feldolgozásra vonatkozó diszaggregált értékek (beleértve a villamosenergia-többletet is): „ $e_p - e_{ce}$ ” az e melléklet C. részében meghatározottak szerint

Bioüzemanyag-előállítási mód	Jellemző üvegházhatású gáz kibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)	Alapértelmezett üvegházhatású gáz kibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)
búzaszalma-etanol	5	7
Faetanol	12	17
fa alapú Fischer-Tropsch dízel	0	0
fa (dimetil-éter) (DME)	0	0
Fametanol	0	0
az MTBE megújuló energiaforrásokból előállított része	a metanol alkalmazott előállítási módjának értékével megegyező	

A szállításra és az elosztásra vonatkozó diszaggregált értékek: „ e_{td} ”: az e melléklet C. részében meghatározottak szerint

Bioüzemanyag-előállítási mód	Jellemző üvegházhatású gáz kibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)	Alapértelmezett üvegházhatású gáz kibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)
búzaszalma-etanol	2	2
hulladékfa-etanol	4	4
termesztettfa-etanol	2	2
hulladékfa alapú Fischer-Tropsch dízel	3	3
termesztettfa alapú Fischer-Tropsch dízel	2	2
hulladékfa dimetil-éter (DME)	4	4
termesztettfa dimetil-éter (DME)	2	2
hulladékfa-metanol	4	4
termesztettfa-metanol	2	2
az MTBE megújuló energiaforrásokból előállított része	a metanol alkalmazott előállítási módjának értékével megegyező	

A termelésre, előállításra, szállításra és elosztásra vonatkozó összérték:

Bioüzemanyag-előállítási mód	Jellemző üvegházhatású gáz kibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)	Alapértelmezett üvegházhatású gáz kibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)
búzaszalma-etanol	11	13
hulladékfa-etanol	17	22
termesztettfa-etanol	20	25
hulladékfa alapú Fischer-Tropsch dízel	4	4
termesztettfa alapú Fischer-Tropsch dízel	6	6
hulladékfa dimetil-éter (DME)	5	5
termesztettfa dimetil-éter (DME)	7	7
hulladékfa-metanol	5	5
termesztettfa-metanol	7	7
az MTBE megújuló energiaforrásokból előállított része	a metanol alkalmazott előállítási módjának értékével megegyező	